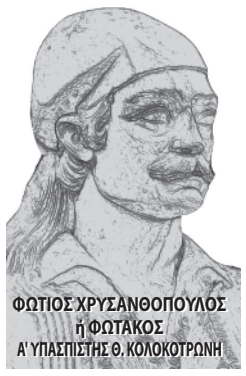

Τα Μαγούλιανα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τακ. Γραφείο Κ.Δ.Α. Αριθμός Άδειας 01-4943

PRESS POST X+5 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

www.magouliana.gr
www.fb.com/magouliana
www.twitter.com/magouliana

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 103 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022

Η Ανάπλαση Μαγουλιάνων εντάχθηκε στο ΠΕΠΠ

Οι εργασίες ανάπλασης θα πραγματοποιηθούν σε όλη την έκταση του οικισμού ➥ ΣΕΛ. 2

Καλό ταξίδι Παναγιώτη!

Τα Μαγούλιανα αποχαιρετούν τον Παναγιώτη Μπουρνά..
Του **Θεοφάνη Λαμπούση** ➥ΣΕΛ2

Μονάκριβες Μαγουλιανίτικες ιστορίες

Στην καθημαγμένη από τα μνημόνια και την ανεργία χώρα, τα Μαγούλιανα ανακάλυψαν τις βραχυχρόνιες μισθώσεις Airbnb ➥ΣΕΛ.3

«Κατοχικός» Δεκαπενταύγουστος - χωρίς πανηγύρι

Όμως ο Δεκαπενταύγουστος στο χωριό δεν είναι μόνο το πανηγύρι. Είναι η συμμετοχή σε κοινές δραστηριότητες που έγιναν φέτος, όπως: πεζοπορίες-περιηγήσεις, γιόγκα για χαλάρωση, αφιέρωμα στον Φωτάκο, νυχτερινή διασκέδαση στην Αποθήκη, παρατήρηση του έναστρου ουρανού. ➥ ΣΕΛ.4-5

Απάτητα Βουνά

Ακυρώνονται από το Υπουργείο Ενέργειας οι άδειες που έχουν εκδοθεί για έργα ΑΠΕ και απαγορεύεται στο εξής η έκδοση νέων αδειών σε περιοχές που βρίσκονται εντός των ορίων έξι ορεινών όγκων.
Μια πρωτοβουλία προστασίας ή δούρειος ίππος για όσες περιοχές δεν ενταχθούν;
* Τοποθετήσεις επί του θέματος του **Γιάννη Λαγού** από την Μαίναλον Κοινσεπ και του **Γιώργου Πραχαλιά**. ➥ΣΕΛ.6

Να γυρνάγαμε τα καλοκαίρια πίσω

«Αυτό που θα μου μείνει από τα καλοκαίρια στο χωριό είναι ότι όλα τα σπίτια ήταν ανοιχτά, άνθρωποι φιλόξενοι, ταλαιπωρημένοι, αλλά πάντα με το χαμόγελο να μας προϋπαντήσουν, να μας ορμηνέψουν, να μας δείξουν τη δικιά τους αγάπη καθένας με τον δικό του τρόπο. Αισθανόμασταν σαν μια μεγάλη οικογένεια χωρίς να ξεσυνερίζεται ο ένας τον άλλον. Άλλωστε φάνηκε μέσα στο πέρασμα του χρόνου όπου αναπτύχθηκαν σχέσεις δυνατές, αδερφικές φιλίες, κουμπαριές.» Του **Βασίλη Πετρόπουλου** ➥ ΣΕΛ.8

Καλοκαιρινές Εκδηλώσεις 2022 - Προσαρμογή στις καταστάσεις

Για άλλη μια χρονιά οι Μαγουλιανίτες πιστοί στο ραντεβού τους γέμισαν το χωριό τις μέρες του Αυγούστου. Στο ίδιο ραντεβού και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών που προγραμμάτισε ένα πλαίσιο εκδηλώσεων διαφορετικό από ότι συνήθως. Μπορεί πανηγύρι να μην έγινε αλλά οι εκδηλώσεις είχαν από όλα. Παρατήρηση της πανσελήνου και πλανητών, γιόγκα στη φύση, περίπατοι, πάρτι στην Αποθήκη, παρουσίαση ντοκιμαντέρ για τον Φωτάκο, διαδραστική θεατρική παράσταση.

Ιδιαίτερο βάρος έπεσε φέτος από τους νέους Μαγουλιανίτες στην Αποθήκη. Αφού προηγήθηκαν οι κατάλληλες συνεννοήσεις, αποφασίστηκε να γίνουν δύο πάρτι το Σάββατο 13 και την Κυριακή 14 του μήνα.

Οι φρέσκιες ιδέες για την αγορά τηλεσκοπίου και οι ασκήσεις γιόγκα γέμισαν το πρόγραμμα και ενθουσίασαν όσους συμμετείχαν. Τα μπλουζάκια εξαφανίστηκαν ξανά, οι μικροί Μαγουλιανίτες ξετρελάθηκαν με το θεατρικό, τα μονοπάτια και οι εκκλησίες γέμισαν από κόσμο και κάπως έτσι άλλο ένα επταήμερο έφτασε στο τέλος του.

Περισσότερο ρεπορτάζ από τον «συνήθη ύποπτο» Παναγιώτη Τσαϊλή στις σελίδες 4-5.

Μπορούν να γίνουν περισσότερα αρκεί να πορευόμαστε και όλοι μαζί.

Τίς πταίει;

Όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο, ο Σύλλογος αποφάσισε να μην διοργανώσει πανηγύρι για αρκετούς λόγους. Μέλη του Δ.Σ δέχτηκαν αρκετά παράπονα τις μέρες του Δεκαπεντάυγουστου για το γεγονός αυτό.

Σε αυτό το σημείο να θυμίσουμε ότι ο Σύλλογος μας στην 70ετή πορεία του δεν αναλάμβανε τη διοργάνωση πανηγυριού χωρίς να συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι. Υπήρξαν πέντε-έξι περιπτώσεις που το έκανε ο Σύλλογος αλλά υπό άλλες συνθήκες, όταν το κατάστημα της πλατείας ήταν κλειστό ή είχε δηλώσει έγκαιρα κώλυμα και είχε προηγουμένως διαθέσει τον χώρο και τον εξοπλισμό του. Όλα τα υπόλοιπα χρόνια ο Σύλλογος δρούσε υποστηρικτικά άλλοτε περισσότερο άλλοτε λιγότερο, είτε με οικονομική στήριξη, είτε διαθέτοντας εξοπλισμό, είτε σε προπαρασκευαστικά ζητήματα.

Εφόσον οι συνθήκες αυτές δεν υπήρξαν φέτος, σαν αποτέλεσμα δεν έγινε και πανηγύρι.

Αρκετά μέλη του Δ.Σ εξέφρασαν επίσης τον προβληματισμό τους για το γεγονός ότι ο εθελοντισμός γίνεται από τα ίδια πέντε, στη καλή περίπτωση δέκα άτομα. Ειδικά για το πανήγυρι, εφόσον δεν το αναλαμβάνει το κατάστημα της πλατείας (αν θέλουμε τέτοιο πανηγύρι), θα πρέπει να γίνεται από όλους για όλους. Όταν στις τελευταίες τρεις εκλογικές διαδικασίες οι υποψήφιοι φθάνουν οριακά και πολλές φορές για να σχηματιστεί Δ.Σ και να συνεχίσει ο Σύλλογος να αναπνέει, δεν μπορούμε να ζητάμε και τα ρέστα στο τέλος.

Είναι άραγε τυχαίο πως όταν ο Σύλλογος ανακοινώνει εθελοντικό καθαρισμό μένουν τα εκάστοτε μέλη του Δ.Σ να κοιτιούνται μεταξύ τους;

Στην εκδήλωση για την παρουσίαση του βίντεο-ντοκιμαντέρ για τον Φωτάκο παραβρέθηκαν μόνο 20 ενήλικες συμπεριλαμβανομένου του Δ.Σ («έσωσαν» την εκδήλωση οι μικροί Μαγουλιανίτες), όταν την ίδια ώρα η πλατεία ήταν γεμάτη από κόσμο. Ύστερα φτάνουμε να διερωτόμαστε ή ο Φωτάκος «δεν πουλάει» ή κάτι γίνεται λάθος.

Μερομήνια 2023

Όπως και τα προηγούμενα χρόνια δημοσιεύουμε τα μερομήνια για τον προσεχή χρόνο. Την προηγούμενη χρονιά έπεσαν αρκετά κοντά θα λέγαμε. Μένει να δούμε και για φέτος. Το ημερολόγιο ξεκινά από το Σεπτέμβρη του 2022 και τελειώνει τον Αύγουστο του 2023.

- **Σεπτέμβριος:** Το πρώτο δεκαήμερο καλός καιρός, ζεστός στη μέση, άστατος καιρός κατά το τέλος.
- **Οκτώβριος:** Ζεστός με υγρασία. Λίγες βροχές.
- **Νοέμβριος:** Ζεστός ο μισός, άστατος με λίγες βροχές ο υπόλοιπος.
- **Δεκέμβριος:** Πολύ καλός σε γενικές γραμμές. Μόνο στο τέλος του θα έχει βροχές
- **Ιανουάριος:** Το πρώτο μισό του μήνα θα είναι κρύο με βοριά. Χιόνια θα πέσουν στο δεύτερο μισό.
- **Φεβρουάριος:** Πολύ κρύος με λίγα χιόνια στα μέσα του μήνα.
- **Μάρτιος:** Κρύος μήνας με ελαφριά χιονόπτωση στα μέσα του μήνα.
- **Απρίλιος:** Θα ξεκινήσει καλός καιρός με αρκετές βροχές στη συνέχεια και κρύος προς στο τέλος του.
- **Μάιος:** Καλός καιρός σε γενικές γραμμές
- **Ιούνιος:** Ζεστός με αρκετές βροχές στα μέσα του μήνα μόνο.
- **Ιούλιος:** Λίγες βροχές το πρώτο δεκαήμερο, πολύ ζεστός στη συνέχεια.
- **Αύγουστος:** Στην αρχή μόνο λίγες βροχές, πολύ ζεστός το δεύτερο δεκαήμερο αλλά θα δροσίσει προς το τέλος του μήνα.

Οικονομική ενίσχυση – συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.
Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ – EUROBANK
Κωδικός IBAN: **GR6102606300000020200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

Η Ανάπλαση Μαγουλιάνων εντάχθηκε στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Πελοποννήσου

Ο περιφερειάρχης Πελοποννήσου Παναγιώτης Νίκας υπέγραψε την ένταξη στο ΠΕΠ Πελοποννήσου 2014 – 2020 του με προϋπολογισμό 250.000 ευρώ έργου της ανάπλασης του παραδοσιακού οικισμού Μαγουλιάνων, στην Γορτυνία. Υπενθυμίζεται ότι στις αρχές του μήνα Σεπτεμβρίου, ο περιφερειάρχης είχε υπογράψει προγραμματική σύμβαση μεταξύ της Περιφέρειας, του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης και του Δήμου Γορτυνίας, που είναι και ο δικαιούχος του έργου, με τον δήμαρχο Γορτυνίας Στάθη Κούλη, το αντικείμενο της οποίας αφορούσε στην ανάπλαση του πιο πάνω οικισμού.

Όπως πληροφορούμαστε από τις ανακοινώσεις της Περιφέρειας Πελοποννήσου, οι εργασίες ανάπλασης θα πραγματοποιηθούν σε όλη την έκταση του οικισμού, τόσο εντός όσο και εκτός των εγκεκριμένων ορίων του και θα αποσκοπούν στην αισθητική αναβάθμιση του συνόλου του οικισμού και στη βελτίωση της καθημερινότητας των κατοίκων και των επισκεπτών του.

Οι εργασίες που θα πραγματοποιηθούν εντάσσονται στις παρακάτω ευρύτερες ομάδες εργασιών:

- Πλακοστρώσεις.
- Τσιμεντοστρώσεις.
- Κατασκευή-επένδυση μανδρότοιχων.
- Κατασκευή κρηνών.
- Τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων.
- Κατασκευή γηπέδου μπάσκετ και κερκίδων.
- Κατασκευή περιφράξεων.
- Κατασκευή δικτύου απορροής ομβρίων και δικτύου αποχέτευσης.
- Διαμόρφωση-επίστρωση πεζοδρομίων.
- Τοποθέτηση φωτιστικών σωμάτων.
- Διαπλάτυνση οδού.
- Τοποθέτηση καθιστικών.

Το έργο εντάχθηκε για χρηματοδότηση από την Αρκαδία 2020 ΤΑΠΤοΚ στο πλαίσιο της πρόσκλησης «Αναβάθμιση Οικιστικού Περιβάλλοντος» αφού η τεχνική υπηρεσία ενέκρινε στις 19 Αυγούστου τη μελέτη του έργου, η οικονομική επιτροπή της Περιφέρειας Πελοποννήσου ομόφωνα αποφάσισε στις 26 Αυγούστου την ένταξή του στο ΠΕΠ Πελοποννήσου και τέλος στις 9 Σεπτεμβρίου υπογράφηκε η προγραμματική σύμβαση μεταξύ Περιφέρειας και Δήμου.

Νέο επαγγελματικό κεφάλαιο για τον Θοδωρή Η. Κονδύλη

Τέλος στα λεπτομερή δελτία καιρού έβαλε με μια σύντομη δημοσίευση του στο λογαριασμό του στο facebook ο συμπατριώτης μας Θοδωρής Η. Κονδύλης. Η πρόσφατη η εξειδίκευση του σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα και η επιτυχία του στις εξετάσεις μετέπειτα τον κατεύθυνε στη διαχείριση καταστροφών στο Πυροσβεστικό σώμα.

Ο Θοδωρής αναφέρει χαρακτηριστικά:

Όπως έχετε καταλάβει τον τελευταίο καιρό δεν παρακολουθώ τακτικά τα καιρικά δρώμενα κάτι που ουσιαστικά είχα σταματήσει πριν από ένα χρόνο. Ένας κύκλος έκλεισε και ανοίγει ένας άλλος. Πέραν των σπουδών μου, φεύγω έχοντας αποκομίσει γνώση και εμπειρία μετά από 15ετή ενασχόληση από έναν εξαιρετικά δύσκολο νομό, όπως η Ηλεία. Πραγματικά ήταν για μένα ένα ακόμα Πανεπιστήμιο.

Ποτέ δεν ξεχνώ σε ποιους οφείλω αυτή την πορεία, από την οικογένεια, τους φίλους και τους καθηγητές, από το σχολείο έως και το πανεπιστήμιο. Κανένας δεν προχωρά μόνος του. Σας Ευχαριστώ για την βοήθεια. Συγγνώμη για τα λάθη.

Να βάζετε στόχους ακόμα και αν κάποιες φορές αποτυγχάνουν. Μην σταματάτε. Βάλτε τον πήχη ψηλά. Να προσπαθείτε για το καλύτερο. Τίποτα δεν χαρίζεται.

Νέο Κεφάλαιο Πυροσβεστικό Σώμα, που από μικρός αγαπούσα πολύ!

Καλή συνέχεια σε όλους!

Δωρεά Αγιογραφίας στον Ι.Ν Αγίων Αποστόλων

Η αγιογράφος που επιμελείται τον Ι.Ν τα τελευταία τρία χρόνια, ανακοίνωσε ότι τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν από τους δωρητές που επιθυμούν να αφιερώσουν τη μεγάλη αγιογραφία της Ανάστασης αξίας 5.000 στον χώρο του Ιερού, θα διατεθούν απευθείας για τις ανάγκες συντήρησης της Παναγίας, μιας και η οροφή παρουσιάζει έντονα τα σημάδια της ασβέστωσης.

Παρακαλούνται όσοι επιθυμούν να συνεισφέρουν να επικοινωνήσουν με το εκκλησιαστικό συμβούλιο ή με τον Ιερέα..

Νέος Μητροπολίτης Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως

Η Μητρόπολη Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως, απέκτησε νέο Μητροπολίτη.

Η Ιερά Σύνοδος, σε μυστική ψηφοφορία εξέλεξε, τον Αρχιμανδρίτη Νικηφόρο Ευσταθίου, 55 χρόνων, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Μητροπόλεως Χαλκίδος. Έλαβαν τους εξής ψήφους: Νικηφόρος Ευσταθίου έλαβε 6, Ιάκωβος Κανάκης 39, Μελέτιος Στάθης 7.

Του ευχόμαστε να είναι πάντα άξιος και καλή επιτυχία στο έργο του.

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε το Δήμο Αθηναίων για την δωρεά 8 κάδων απορριμμάτων στο χωριό μας και ιδιαίτερα τη συμπατριώτισσά μας που ενήργησε προς αυτή τη κατεύθυνση.

Ο Κοινοτάρχης

Θανάσης Κανελλόπουλος

Εις μνήμη Παναγιώτη Μπουρνά

Εκατοντάδες μηνύματα συλλυπητηρίων και συμπαράστασης στην οικογένεια του Παναγιώτη μέσω της σελίδας του συλλόγου στο facebook αλλά και μεγάλο πλήθος κόσμου έσπευσε στην Παναγία για να αποχαιρετήσει τον Παναγιώτη Μπουρνά. Ανείπωτη θλίψη σκέπασε το χωριό μας, για έναν τόσο αγαπητό και νέο άνθρωπο.

Ο Παναγιώτης σπούδασε δασοκομία στη συνέχεια οικονομικά στο πανεπιστημίου Αιγαίου. Πριν 34 έτη, αφού έδωσε τον νενομισμένο όρκο, ο συμπατριώτης μας Θεοφάνης Λαμπούσης τον τοποθέτησε ως προϊσταμένο της δασικής υπηρεσίας Νεαπόλεως Βοιών. Είναι μια ευρύτατη περιφέρεια με το Δήμο Βοιών με το 12 μεγάλες κοινότητες και το Δήμο Ελαφονήσου. Περιοχές ιδιαίτερου τουριστικού ενδιαφέροντος με τις όμορφες παραλίες και τις φυσικές καλλονές τα φυσικά παραδοσιακά ιστορικά και αρχαιολογικά μνημεία.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Ιερό Ναό της Κοίμησης Θεοτόκου στα Μαγούλιανα. Η πυκνή πομπή που συνόδευσε τον εκλιπόντα κάλυψε όλη την απόσταση από την Παναγία έως το νέο Κοιμητήριο.

«Καλό ταξίδι Παναγιώτη!»

Του Θεοφάνη Λαμπούση

Μεγάλη η συγκίνηση. Τα Μαγούλιανα πενθούν.

Ο Θεός επεφύλαξε σε εμένα δύο φορές στη ζωή μου να αποχαιρετήσω με τον επικήδειο δυο αγαπημένα πρόσωπα προικισμένα με τις ίδιες αρετές. Το ένα σήμερα και το άλλο πριν 3 χρόνια τη σύζυγο Καίτη. Μήνας Σεπτέμβριος την ίδια ημερομηνία.

Κατευοδώνουμε σήμερα και συνοδεύουμε στην τελευταία κατοικία του ένα σοβαρό πρόσωπο του Παναγιώτη.

Όλοι μαζί. Οι συγγενείς και οι φίλοι, οι συνάδελφοι, σύμπασα πάνδημη η κοινωνία μας, έγινες λαϊκό προσκύνημα.

Ένα πρόσωπο χαρισματικό, η βιτρίνα της δασικής υπηρεσίας, με ευφυία, οξυδέρκεια, σοφία, πλούσια μόρφωση και ευρύτερες αντιλήψεις.

Αμεμπτος, ηθικός, εργατικός, άοκνος, ακατάπαυστος, ακούραστος εργάτης του καλού. Μια λάμπουσα προσωπικότητα προικισμένη με τις αρετές της σύνεσης, της συναίσθησης, της τυπικότητας, της σεμνότητας, της απλότητας της λιτότητας. Και όλα αυτά τα κεκτημένα με το περίβλημα της αγάπης. Διαπνεόμενο και εμφορούμενο από υψηλά ιδεώδη. Ο άνθρωπος με τη λεβεντιά των Μαγουλιάνων. Ο Παναγιώτης.

Παναγιώτη, για όλους εμάς δεν έφυγες, αλλά άλλαξες παροικία και ήδη ζήσεις και πάντα θα ζήσεις μεταξύ των Αγίων και των Δίκαιων. Μετέσθεις προς την ζωή όπου ο χορός και η μελωδία των Αγγέλων. Πρέσβευε για μας από την ουράνια κατοικία σου που δεν υπάρχει ούτε πόνος ούτε στεναγμός. Η ζωή είναι ανέφελη και γαλήνια. Καλή αντάμωση στο σπίτι του Θεού.

Εκεί σε περιμένει και η Καίτη, η οποία πολύ σε αγάπησε γιατί ζήσαμε 31 έτη μαζί από τότε που σε υποδέχθηκα στους Μολάους, μαζί σε όλες τις μεγάλες χαρές. Θερμά σε ευχαριστούμε για όσα πλούσια και καλά μας έδωσες με τα άγια χεράκια σου.

Σε ευχαριστεί και όλη η κοινωνία για την τεράστια προσφορά σου προς αυτήν.

Σε ευχαριστούν και οι συνάνθρωποί μας που προσέτρεξαν σε σένα για την επίλυση των προβλημάτων και εσύ προς αυτούς τις άπειρες έδωσες αγαθοεργίες σου.

Προσωπικά σε ευχαριστώ, σε προσκυνώ και σε ευγνωμονώ για την πολύχρονη και επί 34 συναπτά έτη άψογη και αγαστή πολύτιμη, δημιουργική, παραγωγική και πολυβραβευμένη συνεργασία μας και για το ότι όταν από μικρόφωνου ανεβαίνοντας στο βήμα με προσφωνούσες πνευματικό σου πατέρα.

Στο Καλό Παναγιώτη. Στο καλό!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ο **Κώστας Πισκοπάνης** και η **Ειρήνη Σουμελά** παντρεύτηκαν και βάπτισαν τον γιό τους **Μενέλαο**, νονός ο **Βασίλης Πετρόπουλος**.
- Ο **Γιώργος Μπουρνάς** και η **Λαμπρινή Κροτσέτη** παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Ο **Άγγελος Αλεξόπουλος** και η **Ελένη Κρατημένου** παντρεύτηκαν στην Ελάτη Αρκαδίας.
- Η **Παναγιώτα Καλόσακα-Παπαδοπούλου** απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στα Μαγούλιανα.
- Η **Παναγιώτα Απ. Πολιτοπούλου** απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στα Μαγούλιανα.
- Ο **Γεώργιος Κανελλόπουλος** απεβίωσε και ετάφη στη Νέα Υόρκη.
- Ο **Παναγιώτης Μαρ. Μπουρνάς** απεβίωσε στην Νεάπολη και ετάφη στα Μαγούλιανα.
- Ο **Αλέξης Κούστας** απεβίωσε και ετάφη στο Λεβίδι.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΑΕΙ

- Η **Έλενα Τζιαβάρα** πέτυχε στο τμήμα Δημόσιας Διοίκησης στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.
- Η **Ειρήνη Γόντικα** πέτυχε στο Παιδαγωγικό τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Αιγαίου.
- Η **Ασπασία Χ. Παπαδημητρίου** πέτυχε στη σχολή Χημικών Μηχανικών Πάτρας.
- Ο **Χρήστος Γιαβής** πέτυχε στο τμήμα Πολιτικών Επιστημών του Παντείου Πανεπιστημίου.
- Ο **Γιώργος Γιαβής** πέτυχε στο τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.
- Η **Κωνσταντίνα Βεργή** πέτυχε στο τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου.

Συγχαρητήρια Βασίλη!

Στις 14 Σεπτεμβρίου 2022, ο **Βασίλης Θ. Κονδύλης** επελέγη ομοφώνως τακτικός Καθηγητής του Τομέα Δημοσίου Δικαίου της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ).

Τον συγχαίρουμε θερμά και του ευχόμαστε καλή επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

Η οικογένειά του

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- **Κοσιαβέλου Ν. Κωνσταντίνα** 100 ευρώ
- **Κόλλιας Ευ. Κώστας** 50 ευρω
- **Γόντικας Βαγγέλης** 50 ευρώ
- **Τσαΐλής Παναγιώτης** 150 ευρω
- **Κόλλια Νότα** 50 ευρώ
- **Πολίτη Σοφία** 50 ευρώ
- **Φούκας Νίκος** 50 ευρώ
- **Ζουβέλου Ξένια** 60 ευρώ
- **Καλομοίρης Νικήτας** 300 ευρώ
- **Κανελλοπούλου Βίκυ** 30 ευρώ
- **Λαμπούση Κανέλλα** 50 ευρώ
- **Αθανασιάδης Χάρης** 30 ευρώ
- **Περδικούλης Στράτος** 100 ευρώ
- **Παπαδοπούλου Καίτη** 50 ευρώ
- **Λούμου Αδαμαντία** 50 ευρώ
- **Καλομοίρη Λιλή** 150 ευρώ
- **Αλεξόπουλος Αλέξης** 50 ευρώ
- Η **Ελένη Κονδύλη** και ο **Νικόλαος Γαλανόπουλος** κατέθεσαν 400 ευρώ για τις ανάγκες των εκκλησιών μας.

Ο Σύλλογος θα ανακοινώσει στο επόμενο τεύχος πού ακριβώς θα διατεθούν τα χρήματα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πωλείται οικόπεδο 800 τ.μ. με κτίσμα άρτιο και οικοδομήσιμο, εντός του παραδοσιακού οικισμού Μαγουλιάνων σε προνομιακό σημείο του πάνω χωριού με άπλετη θέα.

Τηλ: 6907707893

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-4943

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Οροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliana@gmail.com

Υπεύθυνος έκδοσης:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος

Υπεύθυνος Σύνταξης
Συντακτική ομάδα

Επικοινωνία με τα μέλη και τους συνδρομητές:
Άγγελος Αλεξόπουλος
690.750.6314
Αγγελική Κοσιαβέλου
697.201.9335
Θοδωρής Παπακονδύλης
698.175.6177
Δημήτρης Βούλγαρης
697.786.6518
Πάνος Σ. Κανελλόπουλος
693.936.8857
Θάνος Ανδριόπουλος
694.461.5162
Βασίλης Πετρόπουλος
698.070.1051

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Μαίρη Γασπαράκη

ΤΥΠΟΙΣ: Στεμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΣΜΟ, ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΒΡΑΧΥΧΡΟΝΙΕΣ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ (AIRBNB)

Μονάκριβες Μαγουλιανίτικες ιστορίες

Το καλοκαίρι που πέρασε πολλά νέα παιδιά κατέφευγαν στη Βυτίνα για καφέ και για φαγητό. Δικαιολογημένη είναι η αγανάκτηση με τις τιμές στα Μαγούλιανα.

Είναι θεμιτή η φιλοδοξία να θες να γίνεις χαλίφης στη θέση του χαλίφη, αλλά δεν είσαι Μύκονο, ούτε Κολωνάκι. Η ιστορία του τόπου μπορεί να πληγώνει, είναι όμως απαραίτητη γιατί είναι γνώση και αυτογνωσία.

Έχουμε λοιπόν και λέμε:

Στα χρόνια του μεσοπολέμου τα Μαγούλιανα είχαν περίβλεπτη θέση στους επίσημους τουριστικούς καταλόγους. Τα καλοκαίρια έρχονταν να παραθερίσουν ξένοι, κυρίως από την Αθήνα και την Πάτρα.

Στο μικρό οδηγό «Θεριναί διαμοναί και λουτροπόλεις», της «Υπηρεσίας Ξένων και Εκθέσεων» του 1927, τα Μαγούλιανα φιγουράρουν υψηλά:

-«Ίσως το υψηλότερο ελληνικό χωριό».

- Έξωθεν του συνοικισμού υπάρχουν ωραιότατα δάση ελάτων.

- Άφθονα πηγαία νερά αναβλύζουν σε διάφορα μέρη.

- Περίπου 50 σπίτια ενοικιάζονται σε παραθεριστές από την Αθήνα, την Πάτρα κλπ.

- Υπάρχουν αρκετά τρόφιμα.

Το χωριό το 1927 είχε 635 κατοίκους και απείχε από την Τρίπολη 8 ώρες με το αυτοκίνητο.

Οι πληροφορίες που μας παρέχει ο μικρός οδηγός της «Υπηρεσίας Ξένων και Εκθέσεων» είναι αξιόπιστες. Η συγκεκριμένη υπηρεσία υπάγονταν στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και παρακολουθούσε τα ζητήματα του τουρισμού. Ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (ΕΟΤ) ιδρύθηκε δύο χρόνια αργότερα, το 1929 από την τελευταία κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου.

Αφορμή για προβληματισμό είναι τι ακριβώς συνέβη και σε μια εικοσαετία βρεθήκαμε εκτός του τουριστικού χάρτη.

Η αείμνηστη Μαριάνθη Περρέα Κοσμοπούλου μού είχε αναφέρει ότι τα χρόνια εκείνα υπερχείλισαν βόθροι σπιτιών στο πάνω μέρος του πλατάνου με αποτέλεσμα να μολυνθεί ο υδροφόρος ορίζοντας με κολοβακτηρίδια. Το θέμα πήρε έκταση, η αυλαία έπεσε, η σκηνή άδειασε, τα φώτα έσβησαν. Έτσι απλά.

Πιστοποιητικό υγείας

Στα χρόνια που η φθίση θέριζε στο «Σανατόριο της Μάνας», στην Κορφοξυλιά, αναζήτησαν θεραπεία δεκάδες ασθενείς με υψηλά βαλάντια. Τα ποσοστά θνησιμότητας τα έτη 1925-1929 ήταν πολύ μεγάλα, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Απλά στη χώρα μας τα νούμερα ήταν απογοητευτικά.

Οι νοσούντες από φυματίωση κατέφευγαν για περίθαλψη στο σανατόριο της Κορφοξυλιάς. Οι συγγενείς που τους συνόδευαν και όσοι έρχονταν να τους επισκεφτούν διέμεναν στα Μαγούλιανα, όπου συγχωριανοί μας τους ενοικίαζαν τα καλά δωμάτια των σπιτιών τους.

Αντίστοιχη εικόνα παρουσίαζαν τα χρόνια του μεσοπολέμου και οι υπόλοιπες περιοχές του νομού που διέθεταν σανατόρια, η Βυτίνα και η Αλωνίσταινα.

Το 1927 η «Υπηρεσία Ξένων και Εκθέσεων», συνιστά στους παραθεριστές στη Βυτίνα «…μέγιστη προσοχή εις την εκλογήν κατοικίας διότι καταφεύγουν εκεί πλείστοι ασθενείς εκ μεταδοτικών νοσημάτων, δεν τηρείται δε επιστημονικώς αυστηρώς έλεγχος».

Ακραίο ξενόφοβο πρωτοσέλιδο ήταν το δημοσίευμα της εφημερίδας «Αρκαδικός Τύπος» της Τριπόλεως με ημερομηνία 30 Απριλίου 1933. Ζητούσε να μπει απαγορευτικό στην είσοδο "ξένων" ασθενών: «Είναι πράγματι απάνθρωπο να αφήνωμεν να γεμίζουν τα σπίτια της Τριπόλεως από ασθενείς και ν' απειλείται εντεύθεν η ζωή των κατοίκων της, οίτινες, αμόρφωτοι εν πολλοίς και από διάθεσιν χρηματισμού κινούμενοι, δέχονται τους πάσχοντας ξένους. Δια τους ξένους και σανατόρια υπάρχουν και αι γνωσταί κατασκηνώσεις του δάσους της Βυτίνας».

Το 1929 για να γίνει δεκτός, όποιος ήθελε να παραθερίσει στα Μαγούλιανα, όφειλε να εφοδιαστεί με πιστοποιητικό υγείας από τον κοινοτικό γιατρό Ιωάννη Παΐσιο.

Σταθερή αξία τα αρχαία ερείπια

Πριν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ο ήλιος και η θάλασσα δεν πουλούσαν. Σταθερή αξία για διακοπές ήταν το βουνό, και οι αρχαιότητες. Δεν είναι τυχαίο ότι ξενοδοχεία υπήρχαν κυρίως σε περιοχές με ιστορικό και αρχαιολογικό ενδιαφέρον. Σ΄ αυτό είχε συμβάλει και η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας, το 1896.

Στους επισκέπτες των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, ο Γάλλος ιστορικός Κάρολος Ντηλ πρότεινε ανεπιφύλακτα: Μυκήνες, Τίρυνθα, Δωδώνη, Ακρόπολη Αθηνών, Δήλος, το ναό Πτώου Απόλλωνα στον Ορχομενό Βοιωτίας, Ολυμπία, Ελευσίνα, Επίδαυρος και Ταγάρα. Η επιλογή των τόπων αυτών ήταν στα χνάρια των περιηγητών του μεσαίωνα και της Αναγέννησης.

Τα Μαγούλιανα ήταν στο δρόμο που οδηγούσε στην αρχαία Ολυμπία. Η αρχαία Ελλάδα πουλούσε.

Την δεκαετία του '20, πριν από 100 χρόνια, ο Σπύρος Ζούβελος με λεφτά που έφερε από την Αμερική ανακαίνισε και μετέτρεψε σε ξενοδοχείο, το οποίο διέθετε και εστιατόριο, ένα ωραίο σπίτι στην πλατεία του χωριού. Το σπίτι αυτό το έκαψαν οι Γερμανοί την Κατοχή.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι «ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη». Υπήρχαν βεβαίως και οι 50 συγχωριανοί μας που ενοικιάζαν τα καλά δωμάτια, στο πάνω πάτωμα των σπιτιών τους. Οι κάτοικοι αυτοί μετακόμιζαν τους καλοκαιρινούς μήνες στα κατώγια, ακόμη και στα καλύβια που είχαν στα κτήματά τους, αφού το ενοίκιο που εισέπρατταν ήταν υπολογίσιμο έσοδο.

Τότε τα Μαγούλιανα διέθεταν καφενεία, εστιατόρια, σχολεία, γιατρό, καλό οδικό δίκτυο, καταστήματα που μπορούσε κανείς να προμηθευτεί ό,τι χρειαζόταν, ειρηνοδικείο, υποθηκοφυλακείο, τηλεγραφείο, ταχυδρομείο, σταθμό χωροφυλακής, δασικό σταθμό.

> Πενήντα σπίτια ενοικιάζονταν το 1927 σε παραθεριστές στα Μαγούλιανα

Όταν έχεις τα παραπάνω και συνάμα το μύθο: «Κι εγώ στην Αρκαδία ανήκω» (Et in Arcadia ego), και δε μπορείς να προκόψεις, μούτζωσε κατά την Μπάρτζελη.

Χίλιες και μία ανατροπές

Ήρθαν τα πάνω κάτω μετά το κραχ του 1929, το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, την κατοχή, την αντίσταση και τον εμφύλιο. Το σκηνικό στη χώρα άλλαξε άρδην. Η τοπική οικονομία κατέρρευσε.

Οι Μαγουλιανίτες σταδιακά οδηγήθηκαν στο φευγιό. Η εσωτερική μετανάστευση την περίοδο 1950 – 1974 ήταν μονόδρομος. Στα τέλη του 1950 επανιδρύεται ο ΕΟΤ και δειλά ξεπροβάλουν ιδιώτες στο χώρο του τουρισμού.

Τα σανατόρια έκλεισαν με την ανακάλυψη αντιπελεσματικών αντιφυματικών φαρμάκων. Το δικό μας είχε κλείσει προ πολλού και λειτουργούσε ως ξενώνας οικία που παραχώρησε συγχωριανός μας. Τελικά η όλη προσπάθεια στέφθηκε με αποτυχία.

Με τη μεσολάβηση του Ηλία Μαντρακούκα έγινε το «Ξενία» στου Καμπέα. Δυστυχώς ούτε αυτή η αξιόλογη κρατική προσπάθεια είχε αίσιο τέλος. Ακολούθησε τη μοίρα των υπόλοιπων «Ξενία» που είτε παρήκμασαν, είτε γκρεμίστηκαν. Το δικό μας εξακολουθεί να γκρεμίζεται έρμο και βουβό. Τα όμορφα όνειρα, όμορφα καίγονται, και ο τόπος παραδόθηκε αμαχητί στους βοσκούς αμνοερίφιων, και στο δασάρχη.

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, το τουριστικό προϊόν που λέγεται βουνό μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο δεν πουλούσε. Ας ελπίσουμε η προσεχώς λειτουργία του πρώην «Σανατορίου της Μάνας», στην Κορφοξυλιά ως πεντάστερο ξενοδοχείο, αλλά και η σχεδιαζόμενη μετατροπή του Αγίου Ανδρέα σε ξενοδοχείο τεσσάρων αστέρων να πετύχουν εκεί που οι άλλοι δεν τα κατάφεραν.

Άλλωστε τώρα τα δεδομένα είναι διαφορετικά.

Η χώρα έχει αναδειχθεί σε σημαντικό τουριστικό παίχτη παγκοσμίως. Την ίδια στιγμή καταγράφονται αρνητικές επιπτώσεις από τον μαζικό τουρισμό σε νησιά, ενώ διάσημοι προορισμοί διεθνώς μετρούν ανεπανόρθωτες ζημιές από τα εκατομμύρια επισκέπτες.

Πόσο κοστίζει ένα χαμόγελο;

Στην καθημαγμένη από τα μνημόνια και την ανεργία χώρα, τα Μαγούλιανα ανακάλυψαν τις βραχυχρόνιες μισθώσεις Airbnb (Air Bed and Breakfast). Μια ιδέα που γεννήθηκε πριν από 15 χρόνια στο Σαν Φρανσίσκο από δυο συγκάτοικους που δεν μπορούσαν να πληρώσουν το ενοίκιο του διαμερίσματός τους και αποφάσισαν να μετατρέψουν το σαλόνι τους σε ξενώνα, προσφέροντας σε τρεις συμμετέχοντες ενός συνεδρίου στέγη, φουσκωτά στρώματα (αέρα) και σπιτικό πρωινό έναντι πληρωμής.

Καλά όλα αυτά, αλλά όταν δεν υπάρχει τουριστική συνείδηση και επαγγελματισμός δεν μπορείς να πας μακριά. Εδώ κοτζάμ ξενοδόχοι κάνουν λάθη και χάνουν πελάτες. Δεν θα αναφερθώ στις διπλές κρατήσεις, στο διαφορετικό δωμάτιο από αυτό που εικονίζεται στις φωτογραφίες ή στις κατσαρίδες και άλλα τρωκτικά στο δωμάτιο, στην αδυναμία πρόσβασης στο Wi-Fi…

Κορυφαία αρνητικά σχόλια καταγράφονται στην ποιότητα φαγητού και στη χρέωση του εσπρέσο στο πρωινό. Στη χρέωση φρέσκου χυμού, ακόμα και του νερού στο δωμάτιο. Το 1 ή 2 ευρώ που κοστίζουν τα παραπάνω ενδέχεται να προκαλέσουν σχόλια. Εκνευρισμό φέρνει όταν πληρώνεις δωμάτιο με θέα, που δεν έχει, ο κλιματισμός που δεν λειτουργεί. Πόσο κοστίζει το καλωσόρισμα με χαμόγελο και το κέρασμα με τοπικά γλυκά;

Φίλος διαμαρτυρήθηκε εντόνως όταν τις προάλλες σε καφέ της Ομονοίας τον σέρβιραν καφέ χωρίς ένα ποτήρι νερό. Αυτό είναι ντροπή, έλεγε. Δεν θα ξαναπάω. Έχει άδικο; Δείτε στο διαδίκτυο κατεβατά αρνητικών σχολίων για ένα ποτήρι νερό, και ελάτε να το συζητήσουμε.

Καλό το οικονομικό κομμάτι, αλλά η τιμή τιμή δεν έχει και χαράς τον που την έχει.

Π.

ΧΩΡΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΦΕΤΟΣ

Κατοχικός Δεκαπενταύγουστος

«Πανίκο, πανηγύρι στο χωριό, μόνο στα χρόνια της Κατοχής δεν έγινε». Αυτή η φράση, που αναρτήθηκε σε πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης από την **Έλσα Πέτρουλα**, αμέσως μετά την επίσημη ανακοίνωση του Συλλόγου Μαγουλιανιτών ότι το πανηγύρι του Δεκαπενταύγουστου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, σημάδεψε το καλοκαίρι που πέρασε.

Παράλληλα κατέδειξε αδυναμία και απροθυμία συμμετοχής στα κοινά. Αυτή είναι η «Αχίλλειος πτέρνα» μας.

Η σοβαρή έλλειψη ενδιαφερόντος πονάει τους ανθρώπους που ενδιαφέρονται για την συνέχιση της παράδοσης και των εθίμων του χωριού. Η απάντησή στην κυρία Πέτρουλα ότι η απόφαση μπορεί να ανατραπεί, ήταν μόνο παρήγορα λόγια.

Όταν έφτασα στο χωριό, μια εβδομάδα πριν της Παναγίας και άρχισα να εξετάζω τις πιθανότητες να αλλάξουν τα δεδομένα, δυστυχώς συνάντησα αδιαφορία και αδιέξοδα.

Νωρίτερα είχαν προσπαθήσει κι άλλοι με το ίδιο αποτέλεσμα. Το πρώτο αποθαρρυντικό στοιχείο ήταν πως το χωριό ήταν… άδειο. Ελάχιστοι άνθρωποι είχαν έρθει μέχρι τότε. Στο χωριό συναντούσες κυρίως ηλικιωμένους που δεν θα μπορούσαν να βοηθήσουν, στην περίπτωση που το πανηγύρι το οργάνωνε ο Σύλλογος ή κάποιοι εθελοντές.

Ο κύριος όγκος των Μαγουλιανιτών άρχισε να καταφθάνει από την Πέμπτη 11 Αυγούστου, και παρόλο που ο αριθμός των κατοίκων τριπλασιάστηκε την Παρασκευή, ήταν πολύ αργά για να οργανωθεί κάτι.

Εξάλλου το γεγονός ότι δεν θα γινόταν πανηγύρι λειτούργησε αρνητικά. Κάποιοι ήρθαν στο χωριό μετά της Παναγίας. Το δεύτερο δυσάρεστο γεγονός, το οποίο προκάλεσε θλίψη και πίκρα, ήταν πως οι περισσότεροι αποδέχτηκαν μοιρολατρικά την όλη κατάσταση και δεν έκαναν το παραμικρό για ν' αλλάξει. Ούτε καν το συζητούσαν. Το μόνο που τους απασχολούσε ήταν σε πιο κοντινό χωριό θα πήγαιναν να διασκεδάσουν.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα λοιπόν δεν μπορούσε να γίνει κάτι. Το καφενείο που εθιμοτυπικά το οργάνωνε, ουσιαστικά αρνήθηκε να συμμετάσχει λόγω έλλειψης προσωπικού. Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου ήταν αποκαρδιωμένο από τη συμμετοχή σε προηγούμενες εκδηλώσεις, όπως την πρόσκληση για τον καθαρισμό του χωριού ή την περσινή απουσία συμμετοχή στις εκλογές.

Αλλά και η περίπτωση να διοργανωθεί το πανηγύρι από λίγους παραδοσιακούς ιδεαλιστές δεν βρήκε ανταπόκριση. Αφενός γιατί δεν είχε έρθει κόσμος ώστε να μοιραστούν αρμοδιότητες και αφετέρου λόγω έλλειψης προσώπων σε καίριες θέσεις. Τα μουσικά σχήματα εξάλλου είχαν υπερβολικές οικονομικές απαιτήσεις. Ίσως μέρος αυτών να μπορούσε να καλυφθεί από τον Δήμο, αλλά φέτος, όταν το μπαλάκι της διοργάνωσης ανατέθηκε στον Σύλλογο, ήταν πλέον πολύ αργά.

Όμως ο Δεκαπενταύγουστος στο χωριό δεν είναι μόνο το πανηγύρι. Είναι βέβαια το σημαντικότερο γεγονός, αλλά πάντοτε υπήρχαν και άλλες αξιόλογες δράσεις.

Μια αξέχαστη βραδιά απόλαυσαν μικροί και μεγάλοι στις 16 Αυγούστου στην πλατεία. Ατελείωτα παιχνίδια, θεατρικό, κέφι, χορός για περίπου δυόμιση ώρες από «Το τρένο της Χαράς» της παιδαγωγού Ελένης Κουσκουρέλου. Ευχαριστούμε τον Δήμο Γορτυνία που προσφερε την παράσταση και συγκεκριμένα την Δημοτική Κοινοφελή Επιχείρηση και τον πρόεδρό της Πάικο Αναγνωστόπουλο.

Το Έλατο πολυέλαιος πλησίον του Αη Λιά, με τους πάνω από 10 τεράστιους κλώνους, κέντρισε το ενδιαφέρον όλων των μικρών Μαγουλιανιτών. Όλοι περίμεναν με τη σειρά τους να ανέβουν για μια αναμνηστική φωτογραφία και το χάρηκαν ιδιαίτερα.

Η «Αχίλλειος πτέρνα» μας: Αφήνουμε τα δύσκολα στους άλλους

Πήραμε τα βουνά

Την επόμενη μέρα, το πρόγραμμα είχε πρωινό ξύπνημα για την πρώτη μας πεζοπορία. Αναγκαστικά έγιναν κάποιες αλλαγές, μιας και ο αρχηγός της αποστολής Χρήστος Μπούμπουλης, δεν μπόρεσε να παρευρεθεί. Αντί να πάμε στο Φασονέρι, ακολουθήσαμε μια πιο βατή διαδρομή πηγαίνοντας στον Καμπέα και επιστρέψαμε από τη Στρατελίτσα.

Περάσαμε μπροστά από το σχολείο, φθάσαμε στην Μπάρτζελη και περίπου 25 άτομα βγήκαμε από το χωριό. Ήταν ένας ωραίος περίπατος, ιδιαίτερα στην αρχή που υπήρχε μια σχετική κατηφόρα, συνεχίσαμε σε φαρδύ αμαξωτό χωματόδρομο, που στο τέλος μονάχα, 300 μέτρα πριν βγούμε στην εθνική οδό, γινόταν μονοπάτι που περνούσε μέσα από μεγάλα έλατα, τις ρίζες των οποίων δρόσιζε ένα μικρό ρέμα.

Οι αρχηγοί της αποστολής μας ενημέρωναν για τα τοπωνύμια «Δέση» και «Κυλιμένη πέτρα». Όταν βγήκαμε στην εθνική οδό κατευθυνθήκαμε προς την παλιά πιτσαρία στον Καμπέα.

«Περασμένα μεγαλεία» θύμιζε το εστιατόριο που κάποτε ήταν σημείο αναφοράς στην περιοχή. Εκεί συναντήσαμε και την **Πολυάννα Κωνσταντοπούλου** που χάρηκε πολύ όταν άκουσε ότι φτάσαμε μέχρι εκεί ακολουθώντας το «δικό της μονοπάτι»…, το δρόμο που έπαιρνε μικρή για να φτάσει στο χωριό.

Αφού ήπιαμε φραπέ, πήραμε τον δρόμο του γυρισμού. Η πορεία ήταν ελαφρώς ανηφορική, αλλά προσωπικά την έκανα με μεγάλη ανυπομονησία γιατί ήθελα να φτάσω επιτέλους στην Στρατελίτσα, μια πηγή τόσο κοντά στο χωριό, που όμως δεν είχα πάει ξανά. Όταν φτάσαμε διαπίστωσα ότι η πέτρινη βρύση δεν είχε κάτι το ιδιαίτερο, εκτός από τα βατόμουρα που φύτρωναν ολόγυρά της και ήταν σχεδόν έτοιμα για φάγωμα. Πρώτος ξεκίνησε να κόβει μούρα ο Βασίλης Πετρόπουλος, εγγονός του Γιάννη Μπέτα και τον ακολούθησαν αρκετοί. Είχα να γευτώ το συγκεκριμένο φρούτο απ' όταν ήμουν 5 χρονών και κάναμε διακοπές στο Πήλιο.

Μετά την πεζοπορία, γιόγκα για χαλάρωση

Η μέρα αυτή είχε κι απογευματινή δραστηριότητα. Η **Μαρία Λυμπεροπούλου** παρέδωσε στον Άϊ–Γιωργάκο μαθήματα γιόγκα σε 30 γυναίκες και έναν άνδρα. Ήταν σίγουρα μια πετυχημένη εκδήλωση όσον αφορά το ποσοστό συμμετοχής. Αν και δεν πήρα μέρος, πληροφορήθηκα ότι οι ασκήσεις ήταν επιλεγμένες. Οι συμμετέχουσες γύμνασαν πολλούς μύες χωρίς μετά να πονούν. Η πιο ενδιαφέρουσα πάντως άσκηση ήταν «το τέντωμα της γάτας»!

Ο Κώστας Ζούβελος παρουσιάζει σημαντικές πτυχές από το έργο του Φωτάκου.

Το αεράκι, και η επαφή με τη φύση βοήθησαν στη χαλάρωση και ευεξία. Μετά το πέρας των ασκήσεων συνεχάρησαν την Μαρία και δήλωσαν ότι περιμένουν με ανυπομονησία την επόμενη φορά.

Αφιέρωμα στον Φωτάκο

Την Κυριακή, παραμονή της Παναγίας, ο Σύλλογος είχε προγραμματίσει το αφιέρωμα στον Αγωνιστής του 1821 και απομνημονευματογράφο Φώτιο Χρυσανθόπουλο ή Φωτάκο, και την ετήσια ενημέρωση των κατοίκων για τις ενέργειες του Συλλόγου.

Παρ' ότι το χωριό είχε κόσμο, στο σχολείο που πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση, παραβρέθηκαν μόνο 30 άτομα. Έχω την εντύπωση, ότι και μόνο προς ένδειξη τιμής για τον Φωτάκο θα έπρεπε να συμμετείχαν περισσότεροι.

Όσον αφορά το βίντεο-αφιέρωμα, η ηθοποιός και δικηγόρος **Χριστίνα Θεοφ. Λαμπούση** παρουσίασε μέσα από ένα όμορφο ντοκιμαντέρ ενδιαφέρουσες πληροφορίες για την ζωή και την δράση του, εικόνες από τα ερείπια του σπιτιού του και άλλα ενδιαφέροντα σημεία του χωριού. Ήταν όντως εξαιρετική η παρουσίαση, και προσωπικά αναμένω με ενδιαφέρον και δεύτερο θεατρικό.

Ιστορική τεκμηρίωση είχαμε από τον **Κώστα Γ. Ζούβελο**, ο οποίος κάνει διδακτορικό στο έργο του Φωτάκου. Ο λόγος του δεν εμπεριείχε υποκειμενικά σχόλια και προσωπικές αναφορές.

Μετά το αφιέρωμα ακολούθησε μια σύντομη ομιλία του προέδρου του Συλλόγου, που με κομψό τρόπο επιχείρησε να εξηγήσει στους παρευρισκόμενους τους λόγους που φέτος δεν θα γίνει πανηγύρι. Ελάχιστοι πήραν τον λόγο και σύντομα έλαβε τέλος και αυτή η Γενική Συνέλευση.

Το περπάτημα έγινε περιπέτεια

Το πρωϊνό της 17 ης Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η δεύτερη οδοιπορία μας, στον Προφήτη Ηλία. Ο παπά–Μανώλης δεν αφήνει αλειτούργητο το ξωκλήσι και πολύ καλά κάνει. Σαράντα τρείς συγχωριανοί μας συμμετείχαν φέτος σ' αυτό το προσκύνημα, με μεγαλύτερο τον Τζίμη Γόντικα και μικρότερους τα εγγόνια της αγιογράφου Νότας Κόλλια, τον Ανδρέα Ζούβελο και τα παιδιά του Παύλου Πέτρουλα.

Αν και το μονοπάτι ήταν αρκετά γνωστό, ο οδηγός μας άφησε τους μικρότερους οδοιπόρους να περάσουν μπροστά, με αποτέλεσμα να προσεγγίσουμε την εκκλησία από μια δύσβατη πλευρά. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να περιπλανηθούμε για αρκετή ώρα σε βραχώδη περιοχή που μόνο αγκάθια φύτρωναν. Επόμενο ήταν να αργήσουμε.

Μετά από τέτοια ταλαιπωρία, ο παπά-Μανώλης έκανε μόνο μια σύντομη δέηση και στρωθήκαμε όλοι στο χώμα να απολαύσουμε αυγά, ντομάτες, αγγουράκια, ξηρούς καρπούς και το απαραίτητο τσίπουρο, προσφορά του **Γιώργου Κουλαρμάνη.** Αφού χορτάσαμε και ξεκουραστήκαμε σειρά είχαν οι φωτογραφίες. Οι μικρότεροι προσκυνητές φωτογραφήθηκαν πάνω στα κλαριά ενός δέντρου που έχει φυτρώσει δίπλα στο ναό, τραβήχτηκαν και αναμνηστικές φωτογραφίες μπροστά από το εκκλησάκι. Παράλειψη θα ήταν να μην αναφέρω την καθαριότητα και την τάξη που υπήρχαν στον Προφήτη Ηλία. Αφού ολοκληρώσαμε και φέτος το προσκύνημά, πήραμε το δρόμο της επιστροφής, από το σωστό μονοπάτι αυτή τη φορά.

ΠΑΝΙΚΟΣ

Ο ουρανός με τ' άστρα. Οι δράσεις του Δεκαπενταύγουστου στα Μαγούλιανα ξεκίνησαν με την παρατήρηση της Πανσελήνου και του πλανήτη Δία με τηλεσκόπιο, από την στροφή (για τους παλαιότερους, από το ξυλουργείο του μπάρμπα Ντίνου Κοσιάβελου). Η παραπάνω δραστηριότητα συγκέντρωσε το ζωηρό ενδιαφέρον περίπου 50 συγχωριανών μας, που για δύο και πλέον ώρες παρακολούθησαν παρατεταγμένοι την κίνηση των πλανητών, σε μια σχετικά κρύα νύχτα.
Τα σύννεφα στάθηκαν εμπόδιο στη θέαση του έναστρου ουρανού, ευτυχώς για λίγο. Ξαστέρωσε η νύχτα και μαζί της το μάτι κι η ψυχή μας.

ΤΟ ΑΔΙΑΧΩΡΗΤΟ ΣΤΗΝ "ΑΠΟΘΗΚΗ"

Ένας - ένας, μην σπρώχνεστε παιδιά

Στο ύψος της κράτησαν την νυχτερινή διασκέδαση οι νέοι του Συλλόγου. Εκατόν σαράντα διασκέδασαν στην «Αποθήκη» την προπαραμονή της Παναγίας και εκατόν δέκα την επόμενη μέρα. Κάποιοι δεν άντεξαν ξενύχτι για δεύτερη σερί μέρα.

Είχαμε μάλιστα και αλλαγή σκυτάλης στο πόστο του dj. Την δεύτερη βραδιά τον πολύπειρο Κώστα Παπαγιαννακόπουλο, αντικατέστησε επάξια ο φέρελπις νεαρός Αντώνης Τζιαβάρας, εγγονός του Σπύρου Κολόσακα.

Την παράσταση έκλεψαν όσοι τολμηροί ανέβηκαν στο ψυγείο να χορέψουν ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου. Τελικά ο καταψύκτης για άλλη μια χρονιά δεν άντεξε.

Την επόμενη μέρα το απόγευμα έπρεπε να καθαρίσουμε την «Αποθήκη» για το δεύτερο γλέντι που θα ακολουθούσε. Μια εργασία αρκετά κοπιαστική και χρονοβόρα, γιατί περιλαμβάνει πλύσιμο γυάλινων ποτηριών, σιγούρισμα και τακτοποίηση, σκούπισμα και τέλος σφουγγάρισμα. Οι κάδοι έξω από την «Αποθήκη» τίγκαραν στα απορρίμματα.

Από τους εκατόν σαράντα της προηγούμενης νύχτας μόνο επτά έμειναν και βοήθησαν. Και αυτοί ήταν οι ίδιοι που το έκαναν κατά κύριο λόγο και τα προηγούμενα χρόνια. Ένας από αυτούς, 40άρης πλέον και οικογενειάρχης αυτοσαρκάστηκε: «Το 90% του χρόνου που έχω σκουπίσει στην ζωή μου, το έχω κάνει εδώ». Είναι όμως από τους πρωτεργάτες της ανακαίνισης του κτιρίου και το αγαπάει.

Η αχίλλειος πτέρνα μας

Ακριβώς το ίδιο επαναλήφθηκε και στο σχολείο. Μια μέρα πριν την γενική συνέλευση έπρεπε να καθαριστεί. Όλο τον χρόνο είχε παραμείνει κλειστό και χρειαζόταν ξαράχνιασμα, καθαρισμός τζαμιών, σκούπισμα, σφουγγάρισμα. Πάλι οι ίδιοι και οι ίδιοι. Και όταν λειτουργείται κάποιο ξωκλήσι οι ίδιοι άνθρωποι πάνε κάθε χρονιά.

Τί θέλω να επισημάνω με όλα αυτά; Οι περισσότεροι προσπερνάμε τα κοινά. Έχουμε την βεβαιότητα ότι κάποιοι άλλοι θα φροντίσουν και για μας. Πέρυσι, που έγιναν εκλογές στο Σύλλογο, ελάχιστοι ήταν οι υποψήφιοι αλλά και οι ψηφοφόροι που αποφάσισαν να φτάσουν μέχρι το σχολείο. Οι περισσότεροι προτίμησαν να πιούν καφέ στην πλατεία ή στα μπαλκόνια των σπιτιών τους. Όμως που θα πάει αυτό;

Όταν κάποιος δεν έχει συμπαράσταση, εύκολα αποκάμει και απελπίζεται… Έχω την αίσθηση, πως αν δεν αλλάξουμε νοοτροπία όσον αφορά την συμμετοχή στις κοινές δραστηριότητες, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες, κάποια πράγματα που παλιότερα τα θεωρούσαμε δεδομένα θα σταματήσουν να είναι.

ΠΑΝΙΚΟΣ

«Όταν έκλαψε ο Νίτσε»

Περονόσπορος έπεσε το απόγευμα του Σαββάτου 13 Αυγούστου, στην πλατεία του χωριού. Εξαφανίστηκε ο γυναικείος πληθυσμός.

Άφαντες έγιναν κοπέλες ηλικίας 8 – 9 ετών, μέχρι και κυρίες ηλικίας 50 ετών και βάλε. Είχαν δώσει ραντεβού στο εικονοστάσι του Αϊ-Γιωργάκου. Θα έκαναν γιόγκα.

Ούτε λίγο ούτε πολύ 30 μαζεύτηκαν το απόγευμα εκείνο. Καθώς μια-μια περνούσε μπροστά από το άγαλμα του Φωτάκου στην πλατεία, διέκρινα ένα ελαφρό και ανεπαίσθητο χαμόγελο. Το γνωστό μειδίαμα της αρχαϊκής εποχής που βλέπουμε αποτυπωμένο στους κούρους.

Ο πλάτανος έστεκε ακούνητος… Θυμήθηκα κάποια σκόρπια στιχάκια του:

Στον ίσκιο μ'ήσαν άλλοτε άντρες σαν τα λιοντάρια
και τώρα κάθοντ' έξαλλες με τα γυμνά ποδάρια.
*****
Πρώτα καθόσαντ' σεβαστοί και όλοι μυαλωμένοι.
Τωρ' έρχονται και κάθονται κάτι ξεκουτιασμένοι.

Ο αντρικός πληθυσμός παρακολουθούσε στωικά τη διέλευση των γυναικών από την πλατεία. Οι περισσότερες φορούσαν φόρμες ή κολάν και είχαν υπό μάλης τα απαραίτητα στρώματα γιόγκα.

Για να μην ξεφύγουμε από το θέμα: Είκοσι εννέα γιόγκι και μια δασκάλα αναζήτησαν επίμονα τα μονοπάτια που οδηγούν στη σοφία. Δεν γνωρίζω αν την κατάκτησαν, αλλά πρέπει να έμειναν ικανοποιημένες από το αποτέλεσμα γιατί όπως πληροφορήθηκα ανανέωσαν το ραντεβού για του χρόνου.

Λογικά δεν πρέπει να δυσκολεύτηκαν στην αυτοσυγκέντρωση που απαιτείται για να γνωρίσουν τον πραγματικό τους εαυτό. Αν και στο σημείο στρίβουν τα αυτοκίνητα και, όπως και να το κάνεις, ο θόρυβος αποσπούσε την προσοχή των αρχαρίων.

Του χρόνου να ευχηθώ από καρδιάς να είναι καλύτερα τα πράγματα και να φτάσουν σε ακόμη υψηλότερα επίπεδα διαλογισμού, και να πάρει μέρος και ο ανδρικός πληθυσμός. Και οι άνδρες, ανεξαρτήτως ηλικίας και φυσικής κατάστασης, μπορούν να την εξασκήσουν.

Άλλωστε, όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, για να είναι ο νους υγιής, πρέπει και το σώμα να είναι υγιές.

Π.

Απάτητα βουνά

Μια πρωτοβουλία προστασίας ή δούρειος ίππος για όσες περιοχές δεν ενταχθούν;

Ακυρώνονται οι άδειες που έχουν εκδοθεί για έργα ΑΠΕ και απαγορεύεται στο εξής η έκδοση νέων αδειών σε περιοχές που βρίσκονται εντός των ορίων έξι ορεινών όγκων και συγκεκριμένα **στα Λευκά Όρη, στον Ταΰγετο, στο Σμόλικα και στα όρη Τύμφη, Σάος και Χατζή**.

Πρόκειται για μια πρωτοβουλία του Υπουργείου Ενέργειας με στόχο την προστασία της βιοποικιλότητας και των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής μέσω της απαγόρευσης της ανθρωπογενούς παρέμβασης.

Στη πράξη θεσμοθετείται σε αυτές τις περιοχές απαγόρευση διάνοιξης νέων δρόμων και περαταίρω κατακερματισμού των επιφανειών. Η απαγόρευση, όπως ανέφερε ο υφυπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Γιώργος Αμυράς, είναι νόμιμη καθώς αποδίδεται σε λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. Στις σκέψεις του Υπουργείου μπαίνουν ακόμα 55 περιοχές που πιθανόν να προστατευθούν επίσης. Σύμφωνα με τον υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Κώστα Σκρέκα, η Ελλάδα είναι η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που δημιουργεί καθεστώς αυστηρής προστασίας για σημαντικούς ορεινούς όγκους με στόχο να παραδοθούν τα "αδιατάραχτα" τοπία/βουνά στις επόμενες γενιές.

Αδιατάραχτες Περιοχές (κάτω των 50 t.χλμ.²)	Έκταση
Ορος Χιονοβούνι	39,55
Ορος Δίκτυ	30,63
Ορος Ερύμανθος	24,79
Ορος Παρνασσός	24,52
Ορος Φαλακρό	24,19
Αρκουδόρεμα-Φλέγγα-Αυγό	23,39
Ορος Αθως	22,94
Ορος Πελλήναιο (Χίος)	22,78
Ορος Μενοίκιο	25
Ορος Κάχουλας (Σκύρος)	21,42
Αμοργος (ΒΑ πλευρά)	21,1
Θρακικά Μετέωρα-Λυκότοπος	20,41
Ορος Πάρνωνας (ΝΑ πλευρά)	19,63
Κομμάτος ποταμός-Θρακικά Μετέωρα	18,68
Ορος Φρακτό-Αχλαδόρεμα	18,35
Ορος Πυξαριάς (Εύβοια)	17,83
Γυάρος (Κυκλάδες)	17,51
Χελμός Ορος	17,42
Σαρία (Δωδεκάνησα)	16,56
Ορος Χατζή	16,42
Ορος Μαίναλο	15,97
Πολύδροσο-Κορυφή Ψάρι-Κοσμάς	15,54
Κέρος (Κυκλάδες)	15,18
Ορος Βόρας	15,11

των οποίων το Μαίναλο, ο Πάρνωνας και ο Ερύμανθος. Ωστόσο, δεν είναι ακριβώς έτσι.

Δυστυχώς η (υφιστάμενη ή μελλοντική) προστασία δεν αφορά ολόκληρα τα βουνά, αλλά μόνο τις Περιοχές Άνευ Δρόμων (ΠΑΔ) με έκταση μεγαλύτερη από 10 τ.χλμ. που προέκυψαν από το ερευνητικό πρόγραμμα "Αδιατάρακτες Φυσικές Περιοχές (ΑΦΠ) της Ελλάδας και βιώσιμη ανάπτυξη. Πρόγραμμα NATLAND" και είναι αυτές με πορτοκαλί ή κόκκινο χρώμα στο χάρτη.

Συνεπώς η προστασία του χαρακτηρισμού "Απάτητα Βουνά" που δεν επιτρέπει εγκατάσταση Βιομηχανικών ΑΠΕ δεν αφορά το σύνολο της έκτασης των βουνών, αλλά ένα μέρος τους. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι η ύπαρξη αδειοδοτημένων έργων βιομηχανικών ΑΠΕ στις περιοχές αυτές θα αποτελέσει παράγοντα για να μην ενταχθούν, όπως δηλώνουν στο energypress κύκλοι του ΥΠΕΝ "και φέρνουν το παράδειγμα του Κόχυλα στη Σκύρο, όπου υπάρχει αδειοδοτημένη επένδυση αιολικών. Επιπλέον, δεν αποκλείεται να μπει στα "Απάτητα Βουνά" ένα μέρος κάποιου βουνού που μελετάται, εκεί όπου χρήζει ιδιαίτερης προστασίας η βιοποικιλότητα, και το υπόλοιπο βουνό να μην μπει". Λες και η ισορροπία των οικοσυστημάτων δεν διαταράσσεται από τη γειτνίαση με ΒΑΠΕ».

Το πρόβλημα του κατακερματισμού γης

Η Ελλάδα βρίσκεται πρώτη στη λίστα των ευρωπαϊκών κρατών με τη μεγαλύτερη αύξηση των τεχνητών επιφανειών αυξάνοντας τον κατακερματισμό οικοσυστημάτων σε μικρότερα τμήματα (την περίοδο 2009-2015 κατέγραψε αύξηση 17%). Η πιθανότητα να βρεθεί κάποιος σε απόσταση μεγαλύτερη του 1 χλμ από δρόμο είναι σημαντικά μεγαλύτερη από τα περισσότερα κράτη μέλη της Ε.Ε (5,43%)

Η ανεμογεννητριο-λατρεία που έχει μας καταβάλει τα τελευταία χρόνια φαίνεται ότι έχει παίξει τον ρόλο της στην αύξηση των τεχνητών επιφανειών κυρίως σε ορεινούς όγκους. Η διατήρηση της βιοποικιλότητα αναφέρεται πλέον ως σημαντικός παράγοντας καθώς είναι βασική στρατηγική της Ε.Ε. Ήδη από το 2011 η Ε.Ε. έχει θέσει ως στόχο τη μη καθαρή αύξηση της τεχνητής γης μέχρι το 2050 (no net land take).

Και το Μαίναλο στα Απάτητα βουνά;

Όπως πληροφορούμαστε και από σχετικές δημοσιεύσεις, το Μαίναλο μαζί με άλλα πέντε (5) βουνά θα συμπεριληφθεί στα Απάτητα βουνά. Όμως όπως μας ενημερώνει η **Πρωτοβουλία SOS Μαίναλο**, τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Εξάλλου όπως φαίνεται από την φωτογραφία η προστασία αφορά μόνο το νότιο Μαίναλο στη περιοχή του Χρυσοβιτσίου και του Ροεινού.

Ακολουθεί η ανακοίνωση της SOS Μαίναλο:

«Γράφεται ότι έξι (6) ακόμη βουνά θα χαρακτηριστούν ως "Απάτητα" εκ σταθμούς παραγωγής εν λειτουργεία, συνολικής ισχύος 3,11 GW.

Αν όμως προστεθούν και οι σταθμοί για τους οποίους έχουν ήδη εκδοθεί άδειες εγκατάστασης ή βρίσκονται στο τελικό στάδιο της άδειας παραγωγής, τότε η συνολική ισχύς φτάνει στα 8,83 GW. Υπερκαλύπτεται ήδη, δηλαδή, κατά 125% ο εθνικός στόχος του 2030.

Εκεί όμως που η εικόνα γίνεται πραγματικά δραματική είναι αν προστεθούν όλα και τα σχέδια που είναι στα διάφορα στάδια αδειοδότησης (σε αξιολόγηση, άδεια παραγωγής, άδεια εγκατάστασης, άδεια λειτουργίας), όπως φαίνεται και από τον παρακάτω πίνακα. Έτσι ο εθνικός στόχος καλύπτεται κατά 502% στα 35,36 GW, καθώς εκκρεμούν ακόμα 16.000 νέες ανεμογεννήτριες!

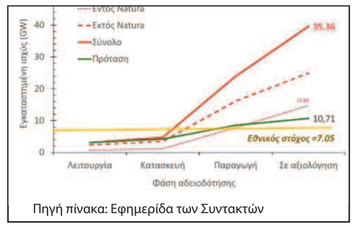

Πηγή πίνακα: Εφημερίδα των Συντακτών

Η ενεργειακή κρίση που βιώνουμε απέδειξε περίτρανα ότι οι ΑΠΕ μπορούν να βοηθήσουν σημαντικά στη πτώση της τιμής του ρεύματος αλλά αυτό μπορεί να γίνει για συγκεκριμένες μόνο ώρες, όταν πνέουν ισχυρή άνεμοι και έχει παράλληλα ηλιοφάνεια. Τις υπόλοιπες ώρες τα εργοστάσια πρέπει να καίνε και να καίνε, ασταμάτητα γιατί το κόστος να σβήσουν οι μηχανές και να ξανακινήσουν είναι πολλαπλάσιο. Δυστυχώς η συζήτηση επί του θέματος δεν φαίνεται να έχει τελειωμό ειδικά από όταν αποφάσισαν οι κυβερνήσεις να μετατρέψουν το ρεύμα από αγαθό σε προϊόν. Προσεχώς λοιπόν και στο… νερό.

Και με την βούλα μη «πράσινες»

Τα νέα επιστημονικά συμπεράσματα πολύ πιθανόν αποτέλεσαν τροχοπέδη για την νέα πολιτική των «απάτητων βουνών». Η έρευνα εντάσσεται στο έργο με τίτλο «ΑΣΠΗΕ και Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης: βέλτιστη προσέγγιση ως προς την κατάτμηση και την αλλαγή χρήσης γης» και χρηματοδοτήθηκε από τον ΟΦΥΠΕΚΑ με ανάδοχο το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Όπως αναφέρεται ρητά στα συμπεράσματα της έρευνας, **«οι επιπτώσεις της σημερινής ενεργειακής πολιτικής ανάπτυξης των επενδύσεων αιολικής ενέργειας αναμένεται να είναι ιδιαίτερα αρνητικές ως προς την αύξηση της τεχνητής γης (land take) και του κατακερματισμού, ο αναμενόμενος αντίκτυπος στη βιοποικιλότητα, στα οικοσυστήματα και στις οικοσυστημικές υπηρεσίες δεν μπορεί να υπολογιστεί, αλλά εκτιμάται πως θα είναι πολύ σοβαρός και πιθανόν μη αναστρέψιμος»**.

Ένα ακόμα βήμα πιο κοντά οι Ανεμογεννήτριες στο Μαίναλο

Στις 7 Νοεμβρίου ανακοινώθηκαν από την ΡΑΕ οι άδειες παραγωγής για τα σχέδια εγκατάστασης ανεμογεννητριών στο Μαίναλο. Συγκεκριμένα στην εταιρεία Αιολική Αγίων Θεοδώρων (μια εταιρεία θυγατρική του Γαλλικού κολοσσού EDF). Μεγάλο το κύμα αγανάκτησης στα κοινωνικά δίκτυα με το άκουσμα της είδησης. Κύμα το οποίο φθάνει πλέον μέχρι και τον ίδιο τον πρωθυπουργό.

❑ Ενδεικτικά δημοσιεύουμε τις αναρτήσεις του **Γιάννη Λαγού** από την Μαίναλον Κοινσελ και του **Γιώργου Πραχαλιά***.

Την 7.11.2022 η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας έδωσε το πράσινο φως για την κατασκευή 126 ανεμογεννητριων διαμέτρου 145 μέτρων στην κεντρική Πελοπόννησο, από τις οποίες περίπου 70 στην ορεσειρά του Μαινάλου και σε υψόμετρο μεγαλύτερο των 1.000 μέτρων. Του Μαινάλου της βιώσιμης ανάπτυξης, του εναλλακτικού τουρισμού και των διεθνών βραβείων.

Κύριε πρωθυπουργέ,

Επειδή τον Μάιο δηλώσατε πως δεν θα ξαναγίνουν λάθη και δεν θα επιτρέψετε να μπουν μεγάλες ανεμογεννήτριες σε ψηλά βουνά, και εκεί που υπάρχει οργανωμένη αντίδραση,

Επειδή για το Μαίναλον τουλάχιστον, υπήρχαν εμπρόθεσμες ομόφωνες αντιρρήσεις από τα 3 εμπλεκόμενα δημοτικά συμβούλια Γορτυνίας, Τρίπολης και Μεγαλόπολης, καθώς και από το περιφερειακό συμβούλιο και από πλήθος φορείς και συλλόγους,

Επειδή τα μέλη της ΡΑΕ επιλέγονται από το Υπουργικό Συμβούλιο,

Καλείσθε να τιμήσετε τον λόγο σας και την Αρκαδική σας Στεμνίτσας καταγωγή σας, για την οποία υπερηφανεύεστε όταν έρχεστε στην Πελοπόννησο, και να υποβάλλετε εσείς ο ίδιος τις αντιρρήσεις σας στην ΡΑΕ εντός προθεσμίας 30 ημερών, επικαλούμενος το άρθρο 24 του Συντάγματος για την προστασία του τοπίου και δη για το Αρκαδικό τοπίο του Βιργιλιου, του Γκαίτε και του Πουσσέν.

Ιωάννης Λαγός
Πρόεδρος της Μαίναλον Κοιν.Σ.Επ.

★★★★

«Ποιός κυβερνά αυτόν τον τόπο;»

Στις 5 Μαΐου 2022 ο Πρωθυπουργός της χώρας δήλωσε «Είναι δεδομένο ότι δεν θα φτιαχτούν μεγάλες ανεμογεννήτριες σε ψηλά βουνά με υποδομές που ουσιαστικά καταστρέφουν το βουνό προκειμένου να φτάσουν οι ανεμογεννήτριες» και συνέχισε λέγοντας «είναι βέβαιο πως δεν πρόκειται να τοποθετηθούν μεγάλες ανεμογεννήτριες σε περιοχές που έχουμε οργανωμένη αντίδραση – καθολική αντίδραση».

Πριν ενάμιση χρόνο, υπήρξε οργανωμένη-καθολική αντίδραση στην Αρκαδία κατά της προοπτικής εγκατάστασης αιολικών πάρκων στην καρδιά του όρους (όρος = ψηλό βουνό) Μαίναλο. Πιο συγκεκριμένα, τα Δημοτικά Συμβούλια Τρίπολης, Μεγαλόπολης και Γορτυνίας έλαβαν ομόφωνα αρνητική απόφαση, ενώ υπήρξαν δεκάδες αρνητικές αποφάσεις τοπικών συλλόγων και φορέων. Οι οργανωμένες αυτές αντιδράσεις κοινοποιήθηκαν εντός των προβλεπόμενων χρονικών ορίων στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ).

Παρ'όλα αυτά όμως, στις 7 Νοεμβρίου 2022, ο πρόεδρος της ΡΑΕ προχώρησε στην έκδοση βεβαίωσης στην ενδιαφερόμενη εταιρεία, για τη συνέχιση της διαδικασίας εγκατάστασης των αιολικών πάρκων στο Μαίναλο.

Αυτό που προκαλεί έκπληξη είναι η αιτιολόγηση του προέδρου της ΡΑΕ για να μη ληφθούν υπόψη οι νόμιμες αντιδράσεις των Δημοτικών Συμβουλίων, για τις οποίες αναφέρει: «Η εξέταση των αντιρρήσεων παρέλκει, καθώς τα θέματα αυτά εξετάζονται κατά τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σε μεταγενέστερο στάδιο από την έκδοση βεβαίωσης παραγωγού, από τις αρμόδιες περιβαλλοντικές υπηρεσίες». Δηλαδή, ο πρόεδρος της ΡΑΕ δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη του τη βούληση του Πρωθυπουργού για την περίπτωση ύπαρξης οργανωμένης και καθολικής αντίδρασης και παραπέμπει το θέμα στις περιβαλλοντικές υπηρεσίες…

Δέχομαι ότι ο Πρωθυπουργός δεν μπορεί να ασχολείται με την εξέλιξη μιας υπόθεσης σε ένα βουνό της Αρκαδίας και, ως εκ τούτου, να μην γνώριζε (όπως για σωρεία άλλων θεμάτων) την απόφαση του προέδρου της ΡΑΕ. Όπως δέχομαι και την περίπτωση ο πρόεδρος της ΡΑΕ….να μην κατάλαβε την πολιτική βούληση του Πρωθυπουργού για τον χειρισμό του θέματος.

Κάπως έτσι όμως επανέρχεται εκ νέου το ρητορικό ερώτημα που έθεσε το Μάιο του 1963 μετά τη δολοφονία Λαμπράκη ο ίδιος ο τότε Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής «Ποιός κυβερνά αυτόν το τόπο»;

Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να μάθουμε ποιός κυβερνάει αυτόν τον τόπο, ο Πρωθυπουργός της χώρας ή ο πρόεδρος της ΡΑΕ;

ΥΓ1: Για να προκαταλάβω τις κραυγές εκείνου που θα ουρλιάζει για την παρεμπόδιση των έργων από αμόρφωτους που δεν αντιλαμβάνονται την έννοια της ανάπτυξης, υπενθυμίζω ότι η Αρκαδία σηκώνει επί 50 χρόνια μεγάλο βάρος για την ηλεκτροδότηση όλης της χώρας με τη μονάδα της ΔΕΗ στη Μεγαλόπολη.

Γιώργος Πραχαλιάς

**Ο Γιώργος Πραχαλιάς έχει εκλεγεί σε αρκετά επιστημονικά σωματεία της χώρας, όπως η Εταιρεία Πελοποννησιακών Σπουδών, η Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία και το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών ενώ έχει πολιτευτεί και στον Νομό Αρκαδίας το 2019.*

Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος

Φεύγοντας από τα Μαγούλιανα στις 21 Αυγούστου για να γυρίσω στην εργασία μου, αυτό που γύρναγε συνέχεια στο μυαλό μου και έκανε την επιστροφή μου στην Αθήνα πιο εύκολη, ήταν το γεγονός πως μέχρι να τελειώσει η βδομάδα θα ήμουν και πάλι πίσω.

Ο γάμος του Άγγελου Αλεξόπουλου με την Ελένη Κρατημένου για εμένα προσωπικά ήταν ίσως το πιο σημαντικό συμβάν του καλοκαιριού (από την στιγμή που δεν είχαμε πανηγύρι). Ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ ότι 22 χρόνια μετά από το άρθρο που είχα γράψει – στην εφημερίδα του Παναγιώτη Μαρίτσα τότε – για τον γάμο του Κώστα, πως θα έγραφα κάποτε και για τον Άγγελο. Και όμως η ώρα έφτασε! Αφού το κοινωνικό ρεπορτάζ τόσα χρόνια και δια της ατόπου επαγωγής έχει ανατεθεί σε μένα, έπρεπε να το καλύψω. Με ρώτησε κάποτε ένας φίλος: γιατί δεν γράφεις και για άλλα θέματα; πολιτικά, αθλητικά κ.λ.π… Αυτά του απάντησα διχάζουν τον κόσμο, εμένα δεν μ΄ αρέσει αυτό, μ΄ευχαριστεί να ενημερώνω αυτούς που λείπουν, για το τι συμβαίνει στο χωριό.

Όταν γυρίζαμε από την πεζοπορία στον Προφήτη Ηλία, ο παπα - Μανώλης ρώτησε τον Άγγελο αν αγωνιά για τις ετοιμασίες του γάμου. - Ακόμα, απάντησε, δεν έχω χρόνο για να τα σκεφτώ, μετά της Παναγίας θ'αρχίσω να ιδρώνω! Και πραγματικά ίδρωσε πολύ, γιατί εκτός από τα προγραμματισμένα που έπρεπε να τακτοποιηθούν, υπήρχε και κάτι εντελώς απρογραμμάτιστο. Και αυτό ήταν ο καιρός, που στην διάρκεια όλης της εβδομάδος ήταν εξαιρετικά άστατος με ισχυρές βροχές καθώς η τελετή θα γινόταν σε εξωτερικό χώρο και συγκεκριμένα στο πανέμορφο εξωκλήσι της Ζωοδόχου Πηγή στην Ελάτη Γορτυνίας. Όλα ήταν κανονισμένα στην εντέλεια και ο καιρός μη θέλοντας να χαλάσει την χαρά και τον κόπο αυτών των ανθρώπων όχι μόνο δεν έβρεξε, αλλά υπήρχαν και διαστήματα ηλιοφάνειας ιδανικά για να τραβηχτούν οι απαραίτητες φωτογραφίες.

Αν και υπολόγιζα να επιστρέψω στο χωριό την Παρασκευή, οικογενειακές υποχρεώσεις με ανάγκασαν να φτάσω λίγη ώρα πριν ξεκινήσει το κομβόϊ του γαμπρού για την εκκλησία όλοι εξοπλισμένοι με ομπρέλες φυσικά. Η ανθοδέσμη, το παπιόν και τα μαύρα παπούτσια, ξεχώριζαν τον γαμπρό από τ΄ αδέλφια του, που ήταν κι αυτοί ντυμένοι στα ίδια χρώματα. Νομίζω ότι αυτήν την φωτογραφία με τους τρεις τους, αξίζει να την κορνιζάρω! Λίγο αργότερα φάνηκε και η νύφη με συνοδεία τον πατέρα της και τον αδελφό της, περπάτησε – με πολλή

δεξιοτεχνία είναι αλήθεια – στο ροδοστρωμένο μονοπάτι και έφτασε στον Άγγελο που την περίμενε στην είσοδο του ναού. Ήταν υπέροχη! Μετά το μυστήριο, ο παπά - Μανώλης ευχήθηκε στους νεόνυμφους να είναι ευτυχισμένοι, να στηρίζουν ο ένας τον άλλον, να κάνουν υπομονή στις δυσκολίες και σύντομα να ξαναβρεθούν εκεί… αλλά την επόμενη φορά να είναι τέσσερις.

Αρκετή ώρα αργότερα, στον υπαίθριο χώρο της δεξίωσης δέσποζε η πισίνα που πάνω στα νερά της επέπλεαν δύο υπέροχες ανθοδέσμες. Κάτι απροσδιόριστο μου έλεγε ότι θα έπαιζε τον ρόλο της στην εξέλιξη της δεξίωσης. Τα 19 τραπέζια, αν μέτρησα καλά. Μετά από το χορό άρχισαν να έρχονται τα φαγητά. Όμως στο γαμήλιο γλέντι δεν πηγαίνεις για να φας, ο σκοπός είναι να διασκεδάσεις, να χορέψεις και να συμμετάσχεις στην χαρά των νεόνυμφων. Στο πρώτο μέρος τα Δημοτικά είχαν την τιμητική τους, ενώ αργότερα ακολούθησαν ξένα κι ελληνικά ποπ και ροκ. Σαν σπουδαίος χορευτής που είμαι δεν είχα πρόβλημα να χορέψω τα πάντα! Η μόνη δυσκολία ήταν η κούρασή μου, καθώς είχα σηκωθεί αρκετά νωρίς. Πάντως το πάλεψα όσο μπορούσα. Με συχνές στάσεις για ποτό και ξεκούραση, η ώρα έφτασε 4:00 τα ξημερώματα όταν συνειδητοποίησα ότι δεν πήγαινε άλλο. Έπρεπε να αποχωρήσω! Φεύγοντας κοίταξα για τελευταία φορά την πισίνα. Δεν μπορούσα να πιστέψω ότι τα νερά είχαν μείνει ακίνητα μέχρι τότε. Όμως δεν άντεχα άλλο, για να δω την τελευταία πράξη ζωντανά. Την είδα μαγνητοσκοπημένη την επόμενη μέρα το μεσημέρι!.

Να μας ζήσουν οι νεόνυμφοι και σύντομα να εκπληρωθεί και η ευχή του παπά – Μανώλη!

Πανίκος

Και οι γαμπροί έχουν ψυχή

Και οι γαμπροί έχουν άγχος. Τέλη Ιουλίου, Κυριακή στις 2 το μεσημέρι, με τον υδράργυρο να χτυπάει 40άρια και τις παραλίες να αναστενάζουν, ο Άγγελος με κάλεσε στο τηλέφωνο να πάμε για μπύρα. Τελικά η συνάντηση έγινε τις απογευματινές ώρες.

Ο γαμπρός εμφανίστηκε με κόμη γιάπικη, επιμελώς αξύριστος και μια νευρικότητα, μάλλον αμηχανία. Οι ερωτήσεις διαδέχονταν η μία την άλλη, μέχρι που το βρήκα: Παντρεύεσαι;

Μου δίνει την πρόσκληση γάμου, η οποία εικαστικά θυμίζει κάτι από τον «Μικρό πρίγκιπα» του Αντουάν ντε Σεντ-Εξιπερί. Και, αναπόφευκτες οι αστικές ερωτήσεις, η βάσανος…

Γιατί στο καλεσοχάρτι αναγράφεται πρώτα το όνομα της νύφης;

-Μόνο εσύ το πρόσεξες…

Επέμεινα, είθισται να προηγείται το όνομα του γαμπρού.

-Το προσκλητήριο το έκανε ένας φίλος γραφίστας και τεχνικά δεν τον βόλευε.

-Καλά, ένα από τα πρώτα μαθήματα στις σχολές γραφιστικής είναι τι κάνεις όταν έχεις να αντιμετωπίσεις τέτοια θέματα.

Τελικά εκμαίευσα ότι ο Άγγελος με την Ελένη γνωρίζονται πέντε ολόκληρα χρόνια και ότι η νύφη είναι κόρη Μαγουλιανίτισσα, από τη μητέρα της. Για την ηλικία της νύφης και τη δικιά του σκόνταψα σε σιωπή.

Το αμέσως χρονικό διάστημα ο γαμπρός βρέθηκε στο χωριό και απ' ό,τι πληροφορήθηκα για να προετοιμάσει το σπίτι. Το καλύτερο αγχολυτικό στις φοβίες του γάμου.

Με τον Άγγελο βρεθήκαμε ξανά μετά το ξύρισμα του γαμπρού. Τις ζεμπεκιές στη γαμήλια δεξίωση και το ταξίδι του μέλιτος. Με χαλαρή διάθεση αυτή τη φορά, ήπιαμε τη μπύρα που δεν απολαύσαμε τον Ιούλιο. Τότε ήπιε χυμό πορτοκάλι για να χωρέσει, όπως έλεγε, στο κοστούμι.

Προσπεράνω τις κλασικές ευχές να ζήσετε αγαπημένοι, ευτυχισμένοι, ερωτευμένοι μέχρι τα βαθιά γεράματα και καλούς απογόνους.

Άγγελε, ο γάμος είναι δείκτης υγείας. Ποπερυτείτε στην κοινή σας ζωή με σεβασμό και ευγένεια.

Π.

Καρέκλες - Αρχείο

Ο Σύλλογος εξασφάλισε, ύστερα από δωρεά, 20 μεταχειρισμένες ξύλινες καρέκλες (τις οποίες συντήρησε) για τις ανάγκες του σχολείου ώστε να υπάρχει καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα στην μεγάλη αίθουσα.
Ανέλαβε επίσης τη πρωτοβουλία να αρχειοθετηθεί και να χωροθετηθεί καλύτερα το αρχείο που βρίσκεται εκεί, σταδιακά, με την εθελοντική βοήθεια των μελών μας.

Άσπρισμα σοκακιών

Σε άσπρισμα των κεντρικών σοκακιών του χωριού προχώρησαν μέλη του Συλλόγου μας στις 7 Αυγούστου. Σκαλοπάτια που είχαν δεκαετίες ολόκληρες να ασβεστωθούν, λαμποκόπησαν περιμένοντας τους επισκέπτες του δεκαπενταύγουστου.
Ένα μεγάλο **μπράβο στα παιδιά** που διέθεσαν λίγο από τον χρόνο τους αλλά και ένα πολύ μεγαλύτερο **μπράβο στις νοικοκυρές** που ανελλιπώς κάθε χρόνο ασπρίζουν τα δρομάκια γύρω από τα σπίτια τους. Οι υπόλοιποι γιατί άραγε έχασαν κατά τη διαδρομή αυτή τη συνήθεια; (κάποτε βέβαια έπεφταν και πρόστιμα αν δεν άσπριζες).

Σφυρίδα: ελάχιστοι οι πεζοπόροι φέτος

Η καθιερωμένη εκδρομή στη Σφυρίδα για τον εορτασμό της Παναγίας έγινε και φέτος με κάποιες διαφορές αυτή τη φορά. Η πρώτη ήταν ότι ενώ παλιότερα είχε καθιερωθεί μεγάλη πεζοπορία φέτος έξαιναν μόλις τρεις που επέμειναν παραδοσιακά. Οι υπόλοιποι τράβηξαν τον εύκολο δρόμο μέσω Νυμφασίας.
Η δεύτερη ήταν ότι ο Σύλλογος είχε προετοιμαστεί καταλλήλως διαθέτοντας αλίπαστους μεζέδες με τα… απαραίτητα συνοδευτικά τα οποία βέβαια εξαφανίστηκαν γοργά! Και του χρόνου λοιπόν!

Θερμές Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα όσους συμπατριώτες μας διέθεσαν κάποιο δώρο για τη πραγματοποίηση της λαχειοφόρου και την ενίσχυση του Συλλόγου μας. Συγκεκριμένα τους **Κώστα Α. Ζούβελο** για τις εικόνες, **Ιωσήφ Κανελλόπουλο** για τα μέλια, **Θανάση Κανελλόπουλο, Παντελή Κόλλια, Πάνο Σ. Κανελλόπουλο** για τα μενού, **Χαράλαμπο Δημόπουλο** για τα βιβλία και το πορτοφόλι, **Γιώργο Κουλαρμάνη** για τα powerbank.

Ο Γάμος του Κώστα και της Ειρήνης και η Βάπτιση του μικρού Μενέλαου

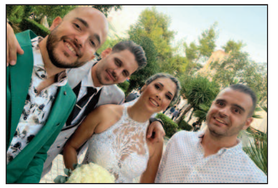

Πάντα χαμογελαστοί και ευτυχισμένοι, παιδιά!

Το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου ο **Κώστας Πισκοπάνης** και η **Ειρήνη Σουμελά** δέθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ι.Ν Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Πετρούπολη.
Εντυπωσιακή η αναχώρηση του γαμπρού, όπως φάνηκε και στα social media, αλλά αρκετές ήταν και οι Μαγουλιανίτικες παρουσίες. Στην βάπτιση του γιού τους **Μενέλαου** που ακολούθησε, νονός ήταν ο **Βασίλης Πετρόπουλος**. Το γλέντι ακολούθησε στους πρόποδες της Πάρνηθας. Να ζήσουν τα παιδιά και ο νονός πάντα άξιος!

Λυπηρές εικόνες στο Σφαιρηστήριο

Μέσα στις όμορφες καλοκαιρινές στιγμές είδαμε και κάποιες εικόνες που μας έκαναν να αισθανθούμε αρκετά άβολα. Σπασμένες και κατεστραμμένες γυψοσανίδες κατέκλυζαν τον χώρο.
Ο Σύλλογος είχε διαθέσει αρκετή προσωπική εργασία αλλά και ένα σημαντικό χρηματικό ποσό για να είναι ο χώρος λειτουργικός για μικρούς και μεγάλους Μαγουλιανίτες.
Ασφαλώς και δεν κάναμε τους ντετέκτιβ αλλά όλοι οφείλουμε να μαθαίνουμε στα παιδιά μας να σέβονται ό,τι τους προσφέρεται και το θεωρούν (αλλά δεν είναι) αυτονόητο.

Πάρτι για τα 20+2 χρόνια της Αποθήκης

Δύο χρόνια περιορισμών λόγω κορονοϊού συνέπεσαν με την επέτειο 20 χρόνων από όταν μια ομάδα νέων Μαγουλιανιτών μπήκε μπροστά και έκανε πραγματικότητα ένα καλοκαιρινό σύτει για όσους νιώθουν νέοι.
Μεγάλη η λίστα όσων βοήθησαν υλικά και χρηματικά για να έρθει η μεταμόρφωση.
Αν και τα εγκαίνια έγιναν μέρα διαβάζοντας και ευχαριστώντας του δωρητές και χορηγούς, τα γενέθλια έγιναν νύχτα με κέρασμα τούρτα και σφηνάκια.
Με καθυστέρηση δύο χρόνων λοιπόν έσβησαν 22 κεράκια από στην τούρτα. Δεν γνωρίζουμε αν η Αποθήκη θα τα εκατοστίσει, πάντως από τα 20 μέχρι τα 30 λένε ότι είναι τα καλύτερα χρόνια!

Σωτήρια η Αποθήκη

Το ημερολόγιο έγραφε 29 Αυγούστου του 2016 όταν ο Παντελής αποφάσισε να κλείσει το καφενείο στα Μαγούλιανα και να δραστηριοποιηθεί στη Βυτίνα.
29 Αυγούστου του 2022 το καφενείο έκλεισε και πάλι. Όχι οριστικά αλλά για κάποιες μέρες, όπως είχε τότε ειπωθεί. Αυτή η ημερομηνία μοιάζει κάπως καρμική για το καφενείο! Πέρασαν σχεδόν δύο μήνες αλλά οι πόρτες του παραμένουν ακόμα ερμητικά κλειστές, με εξαίρεση το τριήμερο της 28ης Οκτωβρίου. Κύριος λόγος, όπως ενημερωθήκαμε, είναι η αδυναμία εύρεσης προσωπικού. Θέμα που φαίνεται ότι λύνεται το προσεχές διάστημα.
Οι Μαγουλιανίτες αναγκάστηκαν και πήραν τη κατάσταση στα χέρια τους λοιπόν. Αφού δεν υπήρχε χώρος να βρίσκονται και να περνούν την ώρα τους όλοι μαζί, αποφάσισαν από το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη ότι πρέπει να βρεθεί μια λύση, χρησιμοποιώντας τον χώρο της Αποθήκης. Προετοιμάστηκαν μάλιστα και για τις κρύες μέρες με ξύλα για το τζάκι. Η τηλεόραση απαραίτητη για αγώνες αλλά και για παρέα.
Ο Σύλλογος χαιρετίζει αυτή την προσπάθεια και θα κάνει ότι μπορεί ώστε η κατάσταση να επιστρέψει σε μια κανονικότητα.

Να γυρνάγαμε τα καλοκαίρια πίσω

Του Βασίλη Πετρόπουλου

Στιγμές ανασύνταξης. Από αριστερά Βασίλης Πετρόπουλος, Μηνάς Μαραγκός, Δημήτρης Γόντικας, Θανάσης Παπακονδύλης, Θοδωρής Παπακονδύλης, Ανδρέας Λυμπερόπουλος , Ιωάννης Πετρόπουλος.

Μήνας Ιούνιος και η πρώτη μας σκέψη είναι να τελειώσουν τα σχολεία για να πάμε επιτέλους στο χωριό. Καθώς ευρέως γνωστό ότι η μόνη μας έννοια όλο το χρόνο ήταν να φτάσουν αυτές οι πολυπόθητες μέρες του καλοκαιριού να ειδωθούμε μεταξύ μας, να ανταλλάξουμε τα νέα μας και φυσικά να παίξουμε. Να τονίσω σε αυτό το σημείο ότι τότε δεν είχαμε ούτε καν κινητά (μιλάμε για εποχή 90) άλλοι μένανε Αθήνα άλλοι Τρίπολη άλλοι Βυτίνα αλλά όλο το χρόνο δεν είχαμε επικοινωνία, τουλάχιστον φυσική, κυρίως πνευματική γιατί πάντα είχαμε να εξιστορούμε τις περιπέτειες μας και θα θυμόμαστε ο ένας τον άλλον μέσα από αυτές.

Το σχολείο τελείωσε και επίσημα ξεκινάει το καλοκαίρι… αυτό σήμαινε τρεις ολόκληρους μήνες ξεγνοιασιάς και ατελείωτου παιχνιδιού. Τα καλά νέα καταφτάνουν γρήγορα «Την Δευτέρα θα πάμε στο χωριό» μας ανακοινώνει η Γιαννίτσα (μάνα μου Ιωάννα Μπέττα) και κατευθείαν το χαμόγελο φτάνει στα αφτιά. Έτσι με το σύνθημα ξεκίναγε το πιο όμορφο ταξίδι, δεν μας ένοιαζε τι θα πάρουμε κοντά ούτε ρούχα ούτε τίποτα, μία αλλαξιά μία μπάλα το πολύ και αυτό ήταν. Ξαναφάνουμε στο Σπαρτέα και η πρώτη όψη του χωριού μας πλημμυρίζει από συναισθήματα και η ανυπομονησία να κατέβουμε από το αμάξι είναι απερίγραπτη.

Τα πρωινά στο χωριό ήταν πολύ…πρωινά. Η κυρά Γιαννού (γιαγιά μου Βασιλική Μπέττα) έχει σηκωθεί ήδη από νωρίς και έχει ξεκινήσει τις καθημερινές δουλείες της ενώ ξαφνικά ο ήχος του κλαρίνου ηχεί στα αφτιά μου. Αυτό σημαίνει πως έφτασε ο Στάθης ο μάναβης, σημείο συγκέντρωσης για τις νοικοκυράδες του χωριού. Η μέρα αρχίζει με εμένα καθώς απ όλα τα παιδιά πάντα ξύπναγα πιο νωρίς, ευκαιρία να ξυπνήσω τους άλλους. Από κάτω στη γειτονία έχουν καταφτάσει του Λεβεντία τα εγγόνια (Θοδωρής και Θανάσης Παπακονδύλης) η πρώτη συνάντηση της χρονιάς. Κατηφορίζοντας, πρώτη στάση καλημερίζω τον συγχωρεμένο Παναγιώτη Παπακονδύλη, τον κυρ Παναγιώτη τον θαυμάζαμε πάρα πολύ γιατί μας έφτιαχνε αστείες χειροτεχνίες και παρόλο που ήταν μεγαλόσωμος δεν το φοβόμασταν αλλά μας έκανε και πλάκες μάλιστα. Η κυρά Γιωργία (Γεωργία Ανδριανάκη σύζυγος Ιωάννη Παπακονδύλη) απλώνει τα ρούχα, με μία φωνή «μέσα είναι πήγαινε ξύπνα τα» προχωρώ να συναντήσω τους φίλους μου που θα περάσω το όλο καλοκαίρι. Πειράγματα και γέλια δεν λείπουν και αμέσως ετοιμάζονται για να συνεχίσουμε. Δεύτερη στάση στο Τζιμόπουλο (Δημήτρης Γόντικας) στο δρόμο ο μπαρμπαΓιώργη ο Λαμπούσης με ρωτά αν ξύπνησε ο Μπέττας για να πάνε να πιούνε καφέ στο πλάτανο. Μια ζωή μαζί από το σχολείο, στις δυσκολίες της Αθήνας μέχρι τα γεράματα θυμάμαι πάντα να μου λέει ο γέρος μου ιστορίες μαζί του αλλά και να επικοινωνούν τακτικά στο τηλέφωνο. Λίγο παρακάτω πριν τον προορισμό μας η Φιλιώ τυροκομάει. Όπως πάντα μας καλημερίζει με αυτό το χαμόγελο στα χείλη που ξέρει ότι είμαστε έτοιμοι για σκανταλιές αλλά μας χαίρεται. Μπαίνοντας στο σπίτι του Τζίμη βρίσκουμε κάτι κρουασάν σοκολάτα, στο χωρίο ήταν είδος πολυτελείας, βουτάμε ένα ο καθένας και ξυπνάμε τον Δημήτρη για να συνεχίσουμε. Επιστροφή στη γειτονιά όπου καταφτάνει και ο Γιάγκος (αδερφός μου Γιάννης Πετρόπουλος) και είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε το παιχνίδι. Παραδίπλα οι Κολλιαίοι έχουν φέρει κούτσουρα για τον χειμώνα, η φαντασία μας οργιάζει και αμέσως ανεβαίνουμε πάνω τους και φτιάχνουμε ένα καράβι, θα μου πείτε καράβι στο βουνό πως το σκεφτήκατε, ο πεινασμένος καρβέλια ονειρεύεται. Θα ακουστεί περίεργο αλλά ψάρια μάς έμαθε ο Κωστής (Κωνσταντίνος Κόλλιας) να τρώμε, μας μάζευε θυμάμαι μικρά γύρω του έπαιρνε ένα γαυράκι που είχε φτιάξει η Ασημούλα αφού μια φορά την εβδομάδα πέρναγε ψαράς από το χωριό, και με μιας άνοιγε το στόμα του και το έτρωγε ολόκληρο χωρίς να βγάζει την ραχοκοκαλιά και με αυτό το γεγονός ήταν η πρώτη μας επαφή με την θάλασσα τότε. Η συνέχεια έχει μπάλα και θα πω μπάλα γιατί δεν παίζαμε ποδόσφαιρο αλλά περισσότερο κυνηγάγαμε την μπάλα αφού με ένα απλό σουτ η μπάλα έπαιρνε τον κατήφορο και ο μόνιμος και μοναδικός διαπληκτισμός που είχαμε ήταν ποιος θα πάει να την πιάσει. Το χειρότερο σενάριο ήταν να φτάσει στο Νιχώρι και το καλύτερο να κουρνιάσει σε καμία τσικουνίδα του Φούκα, με λίγα λόγια το ρέμα το ανεβοκατεβαίναμε καθημερινώς και οι τσικουνίδες και το ξύδι είχαν γίνει φίλοι μας. Κάπου κάπου θυμάμαι τον μπάρμπα μου τον Παπούλια να μας φωνάζει για καμία «εξυπηρέτηση» με αντάλλαγμα να μας φτιάξει σφεντόνες κι εμείς τρέχαμε κατευθείαν.

Περιμένοντας το σινιάλο για να πάρουν φωτιά τα κουτάλια. Απο αριστερά: Ιωάννης Πετρόπουλος, Γιάννης Λαμπούσης, Θοδωρής Παπακονδύλης, Δημήτρης Γόντικας, Θανάσης Παπακονδύλης. Βυρωνας Ανδρεαδάκης Μάριος Καίσαρης, Βασίλης Πετρόπουλος Τέλης Λαμπούσης.

Εδώ να τονίσω πως αν για μας ο μόνος διαπληκτισμός ήταν η μπάλα, για την μεγαλύτερη ηλικία ήταν το νερό και τα καρύδια. Ποια νοικοκυρά θα ποτίσει και πότε ήταν θέμα μείζονος σημασίας και κάποιες φόρες τα πράγματα «χόντρεναν». Αντίστοιχα το φθινόπωρο υπήρχε μια διάχυτη καχυποψία για το μάζεμα των καρυδιών. Αναζητώντας υλικό για παιχνίδι το ενδιαφέρον μας τράβαγαν τα πράσινα χλωρά καρύδια, δεν θα ξεχάσω μια γυναικεία φωνή να ακούγεται κάθε χρόνο από ένα μπαλκόνι λέγοντας δυνατά: «μην κόβουτε τα καρύδια ρεειι!».

Τα μεσημέρια μας τα περνάγαμε όπου υπήρχε φαγητό, ναι, όπου μας τάιζαν καθόμασταν και πάντα όλοι μαζί μια παρέα. Θυμάμαι γεύσεις, θυμάμαι τις τηγανίτες της θείας μου της Γιωτούλας που την είχαμε σαν την μεγάλη μας φίλη. Μας δελέαζε κάθε φορά με ζελεδάκια και πως αν ήμασταν καλά παιδιά θα μας πήγαινε για καβούρια στην στρατελίτσα κι εμείς τρελαινόμασταν. Θυμάμαι τα τηγανόψωμα της γιαγιάς της Βάσως με φέτα χωριάτικη για πρωινό, τα αυγά τα χωριάτικα που μας έφτιαχνε η Ασημούλα και ξελιγουριάζαμε όλα τα «παλιόπαιδα».

Νωρίς το απόγευμα υπήρχε κάπου μια παύση για ξεκούραση για τους άλλους, για μένα ήταν η ευκαιρία του Μπέττα να κάνουμε δουλειές για το σπίτι, όπως έλεγε. Από μικρό παιδί θυμάμαι το περιβόλι που είχαμε στου «Γαλάνη»· τότε μου φαινόταν απίστευτη αγγαρεία, να το σκάψουμε, να το σπείρουμε, να το ποτίσουμε. Τώρα καταλαβαίνω τα μαθήματα που μου πέρναγε μέσα από αυτό ο γέρος μου.

Μόλις πάρουν δυνάμεις και οι υπόλοιποι να σου ξαναφένουν σιγά σιγά. Το παιχνίδι συνεχίζεται με κρυφτό –Ποιός τα φυλάει; - Ο μικρότερος, Θανάση ξεκίνα. Ώρες ατελείωτες διαρκούσε δεν υπήρχαν όρια και οι κρυψώνες πάρα πολλές.

-Βαρεθήκαμε!

-Πάμε για μπάσκετ στο σχολείο!

Βέβαια δεν ήταν ακριβώς μπάσκετ, μιας και δεν μπορούσες να χτυπήσεις την μπάλα κάτω τόσο εύκολα, αφού το τσιμέντο ξέρναγε συνεχώς χαλίκια και η μπάλα βρισκόταν κατευθείαν στην καρυδιά ακριβώς από κάτω, για την ακρίβεια στις τσικουνίδες όπως λέγαμε. Νυχτώνει και μια μακρινή φωνή μάς παίρνει ξαφνικά το μυαλό από το παιχνίδι. Ακούμε τα ονόματα μας… το σύνθημα για να γυρίσουμε σπίτι. «Πέντε λεπτά ακόμα», λέω στα παιδιά, «προλαβαίνουμε».

Τον δεκαπενταύγουστο κατέβαιναν και άλλα παιδιά όπως ο Γιάννης ο Λαμπούσης ο οποίος ήταν η χαρά μας καθώς τότε είχαν πρωτοβγεί οι κονσόλες αλλά εμείς είχαμε μια κασέτα που παίζαμε κάθε μέρα, ο Γιάννης είχε μία σακούλα κασέτες έτσι είχαμε όλοι να παίζουμε από μια· φανταστείτε χαρά για τότε! Ακόμα έρχονταν ο ξάδερφος του Γιάννη ο Τέλης Λαμπούσης, ο Βύρωνας Ανδρεαδάκης, ο Μάριος Καίσαρης, τα εγγόνια της Ασήμως Μηνάς Μαραγκός και Νίκος Κότσικας και η αλήθεια είναι πως ήμασταν αγοροπαρέα στη γειτονία όπως καταλαβαίνετε.

Αυτό που θα μου μείνει από τα καλοκαίρια στο χωριό είναι ότι όλα τα σπίτια ήταν ανοιχτά, άνθρωποι φιλόξενοι, ταλαιπωρημένοι, αλλά πάντα με το χαμόγελο να μας προϋπαντήσουν, να μας ορμηνέψουν, να μας δείξουν τη δικιά τους αγάπη καθένας με τον δικό του τρόπο. Αισθανόμασταν σαν μια μεγάλη οικογένεια χωρίς να ξεσυνερίζεται ο ένας τον άλλον. Άλλωστε φάνηκε μέσα στο πέρασμα του χρόνου όπου αναπτύχθηκαν σχέσεις δυνατές, αδερφικές φιλίες, κουμπαριές. Ήταν ξεκάθαρο πως θα κρατήσουν για πάντα!

Κλείνοντας θα ήθελα να εστιάσω στο γεγονός πως τότε δεν είχαμε πολλά, αλλά ξέραμε να περνάμε καλά, αγνά και αληθινά και να παροτρύνω την νέα γενιά παραδίδοντας την σκυτάλη να επιδιώκουν σχέσεις με τους συμπατριώτες μας καθώς το χωριό είναι ο συνδετικός μας κρίκο. Αλλά και ότι είναι η σειρά σας να γράψετε την δικιά σας ιστορία με το δικό σας αποτύπωμα, που είμαι σίγουρος ότι θα την θυμάστε κάποτε με νοσταλγία, χαρά και περηφάνια.

Ευχαριστώ την οικογένειά μου, τους φίλους και όλη την γειτονιά, που μου χάρισαν τις πιο όμορφες παιδικές αναμνήσεις που θα μπορούσα να έχω!